

IDENTITATE
SEXISM
POLARIZARE
ISTORIE
CELIBATAR INVOLUNTAR
FALS
#METOO
STEREOTIPURI
MOLDOVA
CAMPANII
ALEGERI
GEN

Pentru mai multă informație despre dezinformare în general, inclusiv instrumente practice pentru identificarea și combaterea dezinformării, vă rugăm să vedeți publicația înrudită Manualul de Dezinformare, disponibil aici: <https://iwpr.net/projects/focus/countering-disinformation-moldova>

**INSTITUTE FOR
WAR & PEACE REPORTING**

Nick Raistrick

Nick este jurnalist independent și consultant în comunicare specializat în domeniul drepturilor omului, dezinformare și raportarea sensibilă la conflict. El a fost redactor al Africa Resilience și al unui manual despre dezinformarea în sănătate, de asemenea a scris și produs serii de podcast cu privire la dezinformare și drepturile omului în Nigeria și Kenya. A petrecut aproape un deceniu la BBC, unde a ajuns redactor responsabil de formare în jurnalism pentru BBC Media Action, lucrând la o gamă largă de proiecte de mass-media umanitare în Siria, Somalia, Nigeria, Rwanda și o serie de țări din fosta Uniune Sovietică. De asemenea, a elaborat materiale de instruire în jurnalism pentru ONU, DfID, Internews, FCDO și USAID.

Monica Ellena

Monica este redactoare pe zona Eurasiei la IWPR. Ea are două decenii de experiență în jurnalism ca reporteră și redactoare și a raportat din Balcani, Orientul Mijlociu, și în fosta Uniune Sovietică. Munca ei a fost publicată atât de publicații internaționale renumite, precum și în Italia, țara ei natală. Ea se axează pe drepturile omului, conflicte și probleme de gen și a compilat linii directoare cu privire la raportarea sensibilă la conflict și gen pentru reporterii din Caucazul de Sud și Ucraina. Monica are experiență extinsă în cadrul misiunilor conduse de ONU, din Kosovo până în Afganistan, și a contribuit la cercetări relevante la tema sclaviei moderne.

Mulțumiri:

Aducem mulțumiri tuturor celor care au fost de acord să vorbească cu noi pentru elaborarea acestui manual, inclusiv celor care au dorit să rămână anonimi.

Avertisment de conținut:

Acest manual conține câteva discuții despre violența pe bază de gen, sexism, homofobie și limbaj sugestiv. Deși nu este detaliat sau grafic, e posibil să nu fie potrivit pentru toate categoriile de public și în special pentru copiii mai mici.

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN

CUPRINS	2-3
INTRODUCERE	4-5
STUDIU DE CAZ: FEMEILE ÎN POLITICĂ	6-7
DEZBATERI ASUPRA SUBIECTELOR DE GEN	8-9
CE FAC BĂIEȚII ADOLESCENȚI LA EI ÎN CAMERĂ	10-11
PĂSĂRI, ALBINE ȘI ALTE DIFERENȚE DE GEN	12-13
DEZINFORMAREA DE GEN DE-A LUNGUL ISTORIEI	14-15
INTERVIU: LUCINA DI MECO	16-18
COMPANIILE GIGANTE DE REȚELE SOCIALE	19-21
DEZINFORMAREA DE GEN PE HARTA LUMII	22-23
REFLECĂTREA VIOLENȚEI BAZATE PE GEN	24-27
INTERVIU: EMILIA ȘERCAN	28-29
DEZINFORMAREA ÎMPOTRIVA COMUNITĂȚILOR LGBTQ	30-33
LUCRU PRACTIC: PLANIFICAREA UNEI CAMPANII	34-35
EVITAREA DEZINFORMĂRII BAZATE PE GEN: REZUMAT	36-37
RESURSE	38

Autor/Redactor: **Nick Raistrick**
Autoare: **Monica Ellena**
Sub-redactor: **Daniel Trilling**
Designer: **Humblebee Design**
Cercetătoare: **Mariana Aricova**
Traducătoare: **Mirabela Osadci**
Traducătoare: **Liliana Ursu**

Această publicație a fost pregătită de Institutul pentru Raportarea Războiului și Pacii (IWPR) cu sprijinul Biroului pentru Comunitatea Externă și Dezvoltare (FCDO) al Regatului Unit.

Institutul pentru Raportarea Războiului și Pacii (IWPR) abilităază vocile locale să producă schimbări în țările aflate în conflict, criză și tranziție. Acolo unde se proliferază discursul instigator la ură și propaganda, iar jurnaliștii și activiștii civici sunt atacați, IWPR promovează informații veridice și dezbateri publice care susțin schimbarea.

Informațiile furnizate în acest manual nu constituie și nu sunt menite să constituie consultanță juridică; acesta are doar scopuri informative generale.

INTRODUCERE ÎN PE BAZĂ DE GEN

DEZINFORMAREA

NOTA REDACȚIEI

Acest manual este conceput pentru a sprijini comunicatorii, activiștii, jurnaliștii și formatorii. Este o publicație înrudită cu Manualul despre Dezinformare pentru Moldova care analizează dezinformarea în toate formele sale.

Dezinformarea pe bază de gen, dezinformarea intenționată și propaganda sunt subiecte complexe. Pentru a le înțelege bine veți avea nevoie de o înțelegere a istoriei, politicii, comportamentului online, și chiar a biologiei.

Acest lucru se datorează faptului că una dintre cele mai răspândite afirmații false este că diferențele de gen sunt fixe, universale și „naturale” și că acestea sunt „valori tradiționale” care sunt cumva amenințate. Adevărul este că rolurile de gen variază de la o cultură la alta și s-au schimbat mereu în timp. Mai multe la pagina 14.

Dezinformarea pe bază de gen poate perpetua stereotipuri dăunătoare, poate consolida narațiunile care învinuiesc victimele și contribuie la o cultură a tăcerii și rușinii în privința violenței bazate pe gen

Sursă: Ana Gherciu, directoare pentru dezvoltare, Moldova.org

Când vine vorba de informația despre gen, situația nu a fost niciodată mai bună decât e la ziua de astăzi.

Când vine vorba de dezinformarea pe bază de gen, situația nu a fost niciodată atât de proastă cum e la ziua de astăzi.

Accesul la informație corectă este

Informația falsă se răspândește mai repede decât corectările. De la falsuri, stereotipuri și subiecte prezentate într-o anumită lumină, până la răzbunare prin pornografie și atacuri generate de inteligența artificială asupra femeilor în poziții de putere, menite să reducă la tăcere rolul acestora, trăim într-o alarmantă perioadă istorică a dezinformării pe bază de gen.

miracolul epocii moderne. Acum avem acces la aproape toate cunoștințele lumii printr-un dispozitiv de buzunar, într-un

mod care ar fi fost de neconceput pentru generațiile anterioare.

O lume din ce în ce mai digitală are puterea de a ne elibera de constrângerile tradiționale ale rolurilor de gen rigide.

Reportajele false și dăunătoare stresează femeile și fetele, și le scad interesul de a ajunge în funcții de conducere.

Acum putem verifica imediat comentariile false utilizând tehnici digitale de

Într-o lume din ce în ce mai digitală, nu am fost niciodată mai susceptibili la informații false decât acum. De la pornografia deepfake și până la ideologii întregi bazate pe date științifice false, a existat o creștere uriașă a formelor de abuz.

verificare. Printr-o mai bună testare ADN, supraveghere video și urmărirea digitală a hărțuitorilor și urmăritorilor, putem stopa hărțuirea femeilor.

Nu a existat niciodată vreo perioadă istorică în care să nu existe dezinformarea pe bază de gen.

Ce putem face în această privință?

Nu doar femeile din politică și jurnaliste sunt ținta abuzului online; oricine se află în vizorul publicului poate fi expus hărțuirii și zvonurilor false. În 2024, X/ Twitter a blocat căutările cu privire la cântăreața pop Taylor Swift din cauza pornografiei deepfake. Relația ei cu Donald Trump se răcise după ce ea îi susținuse pe democrați în alegerile din SUA.

SURSA: [Trump Allies Pledge 'Holy War' Against Taylor Swift](#)

DANVECTORMAN | VECTEZY.COM

DEFINIȚIE

Gen

În contextul acestui manual, folosim termenul de „gen” pentru a ne referi mai degrabă la diferențele sociale și culturale, decât la diferențele biologice între sexe. Oamenilor li se transmit normele și comportamentele legate de gen, pe care le învață.

Norme

În științele sociale, acestea descriu importantul concept al comportamentului acceptabil. De exemplu, în multe țări, culoarea roz pentru fete este o normă acceptată.

Sex

În acest context, termenul de “sex” se referă la diferențele caracteristici biologice și fiziologice prin care se disting bărbații și femeile, cum ar fi organele reproductive, cromozomii și hormonii.

Valori de gen tradiționale?

Acest termen relativ vag a ajuns să însemne lucruri diferite pentru diferiți oameni, în parte pentru că genul a fost întotdeauna oarecum complex. Ideea că femeile sunt afectuoase și politicoase și că bărbații sunt puternici și agresivi, de exemplu, este uneori descrisă ca fiind „tradițională”, în ciuda dovezilor care ne arată că de-a lungul istoriei în întreaga lume aceste atribute nu sunt universal corecte.

STUDIUL DE CAZ: FEMEILE ÎN POLITICĂ

NOTA REDACȚIEI

O analiză realizată de WatchDog.MD între și în timpul alegerilor locale din 2022 din Moldova a monitorizat campania de mesaje manipulative și false legate de gen în alegerile locale. Autorii au remarcat că termenul „gen” este folosit ca „adeziv simbolic” pentru toți cei care consideră că „luptă împotriva ideologiei de gen”. Aceste grupuri includ reprezentanți ai partidelor de extremă dreaptă, grupurilor religioase, Bisericii Ortodoxe și organizațiilor internaționale care militează pentru interzicerea avortului. Aceste grupuri se opun egalității între femei și bărbați, educației sexuale, drepturilor reproductive și de sănătate ale femeilor și căsătoriei „netradiționale”, inclusiv familiilor monoparentale. Analiza conținutului de pe Telegram și Facebook a constatat că termenul „prejudecată de gen” este folosit în scopuri politice pentru a atrage electoratul conservator și pentru a denigra oponenții politici. Drepturile LGBTQ sunt prezentate ca o amenințare la adresa societății și a valorilor tradiționale, în timp ce Convenția de la Istanbul (un tratat privind drepturile omului care se opune violenței împotriva femeilor) este, de asemenea, criticată.

SCENARIU

Sunteți redactor al unei reviste pentru femei de la Chișinău și responsabil pentru ședința editorială a echipei dumneavoastră. Știți că o mare parte a limbajului referitor la Maia Sandu este sexist: se referă la aspectul ei, la faptul că nu are copii și conține alte comentarii care nu au nicio legătură cu capacitatea ei de lider. Pe care dintre ideile de mai jos ale echipei Dvs. le veți susține? Sau veți proceda altfel?

- „Ar trebui să alegem un subiect mai pozitiv. Nu trebuie să amplificăm comentariile negative, deoarece acest lucru probabil va descuraja tinerele să intre în politică.”
- „Am putea elabora un ghid pentru femei cum să intre în politică.”
- „Haideți să scriem un articol de opinie care scoate în evidență acest comportament teribil.”

FEEDBACK

Pe de o parte, este adevărat că, potrivit unor cercetări, tratamentul negativ al femeilor în politică, inclusiv hărțuirea online și amenințările cu violența, le face pe unele fete și femei să piardă interesul față de politică. Acesta și este scopul pe care-l urmăresc aceste acțiuni.

Vi se poate părea că, discutând aceste probleme, îi ajutați pe cei care încearcă să limiteze participarea femeilor pe arena publică, amplificând problema. Deci trebuie să gestionați subiectul cu sensibilitate.

Cu toate acestea, dacă pretindem că problema nu există, asta nu o va face să dispară și nici nu va proteja femeile. În acest caz, situația respectivă a fost acoperită pe larg în Moldova, așa că va trebui să aveți o abordare creativă pentru a evita „boseala cititorului”.

Ați putea face o ediție specială despre „femeile în politică”, care ar conține o multitudine de aspecte și idei, inclusiv acestea.

În cele din urmă, dacă sunteți redactor de orice fel, la luarea deciziilor trebuie să vă gândiți întotdeauna la publicul Dvs. Ce este potrivit pentru el? Care sunt „valorile editoriale” ale Dvs.? Aceste lucruri vor defini cum acoperiți acest subiect. Chiar dacă în zilele noastre consumăm mai mult media digitală decât presa tipărită, există încă o gamă foarte largă de reviste tipărite, de la reviste cu coperte lucioase pentru femei care se bazează pe publicitate, până la reviste în stil feminist produse independent, cu un tiraj redus și o atitudine mai radicală.

În general, revistele conțin articole mai lungi, cu un număr mai mare de cuvinte decât online, deci există oportunitatea de a aborda puțin mai profund un anumit subiect. Deși, realist vorbind, segmentul revistelor este destul de mic în Moldova și în întreaga lume multe reviste tipărite au devenit doar digitale sau au încetat să mai existe, în timp ce podcast-urile s-au bucurat recent de o explozie în popularitate: sunt mult mai ieftine și mai ușor de realizat decât revistele tipărite.

„Probabil că cel mai cunoscut caz este cel al Malalei Yousafzai, tânăra pakistaneză care, după ce a supraviețuit unei tentative de asasinat determinată de poziția ei față de drepturile femeilor, a trebuit să reziste unei campanii ostile pe Internet.”

SURSA: [Hate speech against women should be specifically tackled](#)

SURSE

Garcia, Piotr - Moldova ratifică Convenția de la Istanbul pe fondul dezinformării și opoziției – Institute for War and Peace Reporting, 14 December 2021

<https://iwpr.net/global-voices/moldova-ratifies-istanbul-convention-amid-disinformation-and-opposition>

Watchdog.MD

Pentru mai multă informație despre studiile cu privire la tratamentul negativ al femeilor în politică, vedeți pagina 31

Jacinda Ardern fotografiată când a vizitat membrii comunității musulmane la Centrul Comunitar din Phillipstown, în perioada în care a fost prim-ministru al Noii Zeelande.

336,000

în decursul a două luni, peste 190.000 de utilizatori au partajat 336.000 de unități de conținut abuziv cu privire la 13 femei implicate în politică din SUA, Marea Britanie, Canada și Noua Zeelandă

SURSĂ: <https://www.wilsoncenter.org/publication/malign-creativity-how-gender-sex-and-lies-are-weaponized-against-women-online>

DEFINIȚII

'Creativitate malignă'

Utilizarea limbajului codificat, a meme-lor și a altor tehnici pentru a respecta regulile site-ului și pentru a evita cenzura. Exemplele includ ortografierea de tipul „сyкo”, emoticoane cu dublu sens rasist sau homofob (👉👈) și hash tag-uri cu „aluzii” care implică faptul că femeile în funcții de putere sunt promiscue și aceasta este modalitatea prin care au ajuns la vârful.

Deepfakes (uneori numite 'media sintetică')

Utilizarea AI și a altor tehnologii pentru a modifica artificial segmente video. De obicei, acest lucru are intenție negativă și reprezintă o încercare de a denigra un adversar politic, de exemplu videoclipuri pornografice false vizând femeile din politică.

Misoginie

Ura, disprețul, antipatia sau neîncrederea față de femei.

Patriarhat

Acest termen a fost folosit inițial pentru a descrie o societate în care tatăl sau cel mai în vârstă bărbat este capul familiei (din greacă -„regula tatălui”), dar utilizarea lui s-a extins, în special în studiile feministe și în cultura populară, descriind o societate în care bărbații se bucură de privilegiu și putere la care femeile nu au acces.

CUM AJUNG DEZBATERILE ASUPRA SUBIECTELOR DE GEN ATÂT DE APRINSE ȘI CE PUTEM FACE ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ

X

)

D

f

Sexul este felul în care ne naștem - identificarea biologică, în timp ce genul este felul în care o persoană se identifică

Svetlana Ignatiuc, finance sector, Moldova

Dezbaterile online asupra subiectelor de gen pot fi foarte aprinse...

Pe de o parte, acest lucru poate reflecta faptul că multe dintre aceste discuții au loc online și adesea în mod anonim. Oamenii pot fi mai supărați și mai nepoliticoși decât ar fi „în viața reală”. De asemenea, știm că multe probleme de gen sunt cu adevărat polarizante. Cu toții avem păreri diferite. Unii oameni sunt mai „liberali” sau mai „conservatori” decât alții și, uneori, ne obținem informațiile din surse foarte diferite.

Cu toate acestea, există o mulțime de dovezi care sugerează că unii „actori ai statului” amplifică în mod deliberat subiectele polarizante ca parte a strategiei lor. Uneori, aceasta poate fi o încercare de a discredita anumite persoane.

De exemplu, în 2021, parlamentara verde din Germania, Annalena Baerbock, a suferit de pe urma unei campanii care prezenta imagini nude false, meme conspiraționiste evreiești și afirmații false precum că ea va vaccina oamenii în mod forțat. Această campanie a fost amplificată de mai multe conturi de rețele sociale sponsorizate de Kremlin. Mulți cred că opoziția parlamentarei față de Nord Stream 2 (proiectul gazoductului dinspre Rusia spre Germania) a fost principalul motiv pentru care a fost vizată.

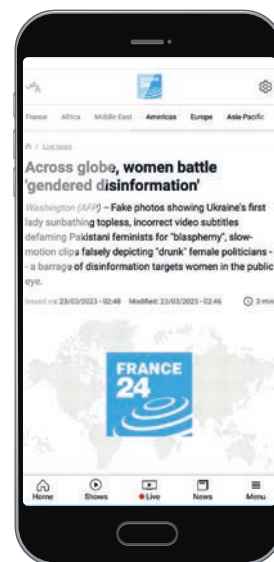
Este clar că Rusia ar pierde venituri de miliarde de dolari dacă proiectul ar fi anulat, așa că se pare că există motive strategice specifice pentru această dezinformare.

Cu toate acestea, alteori, scopul este pur și simplu de a determina oamenii să se certe între ei și de a semăna discordie. Este foarte cunoscut, de exemplu, cazul Agenției de Cercetare pe Internet din Sankt Petersburg care a amplificat protestele Black Lives Matter și anti-protestele; a amplificat, de asemenea, mesajele anti-vaccinare, teoriile conspiraționiste, dezinformarea electorală, retorica anti-refugiați, etc. Inevitabil, problemele de gen au fost și ele țintite, inclusiv problemele LGBTQI și dezbaterile legate de persoanele transgen.

Aceste operațiuni au loc la scară largă și sunt în continuă schimbare. În timpul alegerilor din SUA din 2016, de exemplu, mesajele rusești de pe Facebook au ajuns la 126 de milioane de oameni și asupra acestui fapt s-a raportat pe larg ca fiind un moment cheie în tacticile de dezinformare prin intermediul rețelelor sociale.

În timp ce aceste mesaje pot părea inconsecvente și contradictorii și, uneori, se concentrează pe subiecte bizare și șocante, ele sunt concepute pentru a-i face pe oameni să fie cinici și neîncredători. Aceste mesaje includ exemple de tipul „Stai acasă în ziua alegerilor, votul tău nu contează”, „Occidentul este în declin” și „Lumea în ziua de azi este greu de înțeles, ai nevoie de un lider puternic care să aibă grijă de tine”.

Pe lângă faptul că au amplificat temerile legate de „ideologia de gen” în școli (vezi pagina 21), mesajele rusești au vizat în mod disproporționat femeile din politica europeană, atât democratice, cât și conservatoare, cu mesaje anti-Hilary Clinton. Tik Tok, Instagram și Telegram au fost folosite mai recent, iar influencerii au fost plătiți ca să distribuie anumite mesaje pe o gamă largă de platforme.

SURSA:

Manualul asupra dezinformării pe bază de gen din Germania este un semnal de avertisment pentru Europa: <https://www.brookings.edu/articles/the-gendered-disinformation-playbook-in-germany-is-a-warning-for-europe/>
Operațiuni de influență a Rusiei pe rețelele de socializare <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/19401612221082052>

Operațiunea Facebook a ajuns la 126 de milioane de oameni: <https://int.nyt.com/data/documenthelper/533-read-report-internet-research-agency/7871ea6d5b7bedafb19/optimized/full.pdf>

SCENARIU

Auziți zvonul că o școală care are un director progresist le-a permis copiilor să se „identifice” ca fiind orice animal doresc și chiar oferă litere (cutii de gunoi pentru pisici) pentru copii. Cum trebuie să procedeze postul Dvs. TV în această privință?

- Trimiteti un reporter la școala respectivă
- Verificați povestea online și decideți cum procedați...
- Obțineți o serie de opinii despre acest subiect, deoarece ar fi o foarte bună emisiune de discuții

FEEDBACK

Acest scenariu se bazează pe un subiect adevărat despre o farsă care se pare că a început în SUA și a fost preluată pe scară largă de anumite canale media ca fiind adevărată, în special de emisiunea lui Joe Rogan din SUA, precum și de unele dintre tabloidele britanice. Istoria a ajuns la sute de milioane de oameni. Dar probabil că este nevoie de puțin context cu privire la acest subiect ciudat!

Afirmația falsă conform căreia copiii se identificau cu anumite animale și acest fapt a fost acceptat de școlile lor are un context mai complex. În primul rând, există sub-culturi pe Internet în care adulții se îmbracă în costume de animale în timpul liber. Deși aceasta este o activitate relativ de nișă, asupra acesteia s-a raportat pe larg ca subiect de genul „Îți imaginezi?”.

Farsa despre copiii care se identifică ca pisici în școli pare să fi început în Canada în 2021 și s-a răspândit pe scară largă în America. Cel puțin 20 de politicieni republicani au repetat afirmația falsă, care pare să fi fost legată în mintea unora de dezbateri despre identitatea de gen.

Veridicitatea subiectului este foarte ușor de verificat pe Internet, așa că nu este nevoie să trimiteți un reporter să verifice acest lucru; nici nu este nevoie să-i convingem pe oameni să discute și, prin urmare, să amplifice afirmațiile false.

În astfel de cazuri, este mai bine să verificați mai întâi faptele și să decideți dacă doriți să acoperiți subiectul. Dacă versiunea falsă a fost răspândită pe scară largă în regiunea dvs., dar nu și adevărul despre subiect, atunci subiectul poate merita să fie acoperit. Dacă acesta a fost deja dezmințit pe scară largă, ați putea dori să evitați contribuția suplimentară la agitație. Acesta este genul de subiect care e amplificat de statele ce doresc să prezinte societatea occidentală ca fiind degradată și stricată.

5 SFATURI PENTRU A VĂ PĂSTRA CALMUL ÎN TIMPUL UNEI DEZBATERI DE GEN

ÎNTÂI ASCULTAȚI

Multe conflicte sunt rezolvate prin găsirea unui numitor comun; chiar dacă nu sunteți de acord cu cineva sau persoana spune lucruri despre care știți că sunt false, să ascultați ceea ce are de spus este un prim pas important.

GÂNDIȚI-VĂ LA SCHIMBAREA COMPORTAMENTULUI

Ideea că oamenii își schimbă părerea după ce au fost dezinformați pur și simplu dacă li se prezintă faptele reale a fost infirmată de mai multe studii; mai multă informație la acest subiect este prezentată în manualul de dezinformare și la pagina xx.

IDENTIFICAȚI ȘI EVITAȚI SĂ COMITEȚI ERORI LOGICE

Exagerarea sau denaturarea argumentului celuilalt reprezintă eroarea logică numită “omul de paie”. Atacul personal în loc de dezbaterea argumentului este numit atac “ad hominem”. Ambele sunt exemple de erori logice, împreună cu utilizarea întrebărilor cu subtext, alegerea datelor convenabile și echilibrul fals.

FIȚI CONȘTIENȚI DE PROPRIILE PREJUDECĂȚI COGNITIVE

Acestea pot fi mai subtile decât credeți: deși ați putea fi conștienți de propria prejudecată de confirmare (excluderea faptelor care nu se potrivesc tezei dvs.), s-ar putea să vă fie mai greu să le identificați la alții, de exemplu, efectul Dunning-Kruger (credeți că înțelegeți o problemă pentru că nu vă dați seama cât de complexă este aceasta) sau “blestemul cunoașterii” (odată ce înțelegeți ceva, uitați că alții pot avea o experiență diferită).

ALEGEȚI-VĂ BĂTĂLIILE, FACEȚI UN PAS ÎN SPATE DE LA ECRAN

Confucius sau Platon a fost cel care a spus „cea care se ceartă cu un străin pe Internet rareori pleacă fericită”? Unii oameni de pe anumite platforme de rețele sociale par să prospere pe baza conflictelor. Aceasta vă poate afecta negativ, iar oamenii rareori își schimbă părerea: de multe ori, cel mai bine este să luați o pauză de la Internet.

DEFINIȚII

Furii (eng. furry)

Persoane ce aparțin unei subculturi cu un puternic interes față de antropomorfism! Acestea sunt persoane adulte care se îmbracă în costume și pretind ca sunt animale.

Subcultura Cosplay

Prescurtare de la „jocuri în costume” (eng.), aceasta este o tendință a tinerilor care în ultimii 30 de ani s-a răspândit din Japonia în multe țări din întreaga lume. Oamenii se îmbracă în costumele personajelor preferate din desene animate, vedete de film și, mai puțin tipic, animale.

‘Panică morală’

În științele academice umaniste și în special în sociologie, acest termen descrie frica (adesea irațională) de oameni sau lucruri care reprezintă o amenințare percepută pentru societate. Adesea, în paralel cu termenul „dușmanii poporului”, exemplele de panică morală bazată pe dezinformare includ arderea pe rug a vrăjitoarelor, pizzagate, satanismul și muzica rock...

Mit urban

Un subiect amuzant, ciudat sau îngrozitor, relatat ca fiind adevărat.

„Regele limitelor”

Persoană care face declarații online exagerate, provocatoare, pentru a atrage atenția și a obține o reacție din partea celorlalți.

CE FAC BĂIEȚII ADOLESCENȚI LA EI ÎN CAMERĂ

NOTA REDACȚIEI

Sperăm că din utilizarea ghilimelelor reiese clar că autorii se distanțează de aceste comentarii cu privire la bărbaiți tineri. Acestea sunt stereotipuri negative dăunătoare. Tinerii pe care i-am întâlnit în Moldova au fost politicoși și de ajutor.

“Bărbaiți tineri adesea își pun benevol în pericol sănătatea, implicându-se în activități cu risc ridicat, ca urmare a faptului că aderă la imagini stereotipice despre bărbaiți și masculinitate.”

SURSĂ: <https://www.coe.int/en/web/gender-matters/masculinities#:~:text=Risk%20taking%20behaviours%20and%20young,in%20young%20men%27s%20health%20statistics>

Ei bine, un tânăr nu are nimic pe lume în ziua de azi.

SURSĂ: Young Man Blues, Mose Allison, 1957

Este oarecum un clișeu modern să sugerezi că băieții adolescenți sunt distanți și nesociabili; că stau permanent doar pe dispozitivele lor; și că, eventual, în timp ce sunt cufundați în acele ecrane misterioase ei se uită la lucruri la care nu ar trebui...

De fapt, de secole a existat o problemă percepută în privința băieților adolescenți: comentarii romani și greci din antichitate au fost și ei printre cei îngrijorați că tinerii devin „prea moi”. De la cei numiți „dandy” în Marea Britanie a secolului al XVIII-lea, la hipioți care erau luați în derâdere pentru stilul lor efeminat, și până la represiunile din epoca sovietică împotriva celor doar catalogați ca „hipioți” (inclusiv tunderea forțată și interzicerea albumelor celor de la The Beatles), societatea a fost îndelung preocupată de faptul că băieții și tinerii bărbaiți ar fi prea moi, efeminați sau „fătălai”.

Pe de altă parte, au existat și multe situații de panică morală pentru că tinerii ar fi prea violenți; de la grupările de stradă edwardiene, la

crimele cu utilizarea armelor și cuțitelor din ziua de astăzi. Lucrurile devin intersecționale: tinerii imigranți bărbaiți sunt, de exemplu, ilustrați ca reprezentând un pericol aparte.

Fie că este vorba de muzică rock sau rap, prin intermediul huliganilor din fotbal sau al traficantilor de droguri: unele subculturi se pare că au monetizat comportamentul șocant și adesea sexist sau violent.

De la spartani la Aripa de Tineret a lui Hitler, au existat cei care au crezut că înrolarea în armată ar întări băieții și tinerii, și în mediul online există grupuri moderne pentru bărbaiți.

Și în timp ce panica morală legată de ce să facem în privința băieților și bărbaiților tineri are o istorie lungă, era Internetului a produs ceea ce pare a fi un tip de model comportamental deosebit de negativ care țintește băieții și bărbaiți cu încredere și imagine de sine scăzută, unii chiar și-au făcut carieră dintr-o formă de misoginie extremă.

STUDIU DE CAZ

Andrew Tate și ascensiunea influencer-ului ultra-misogin

Mulți dintre noi pot fi de acord că lumea pare să se schimbe rapid și poate părea dificilă, inclusiv tinerii bărbaiți pot simți asta. Locurile de muncă pe viață aparțin trecutului deoarece globalizarea, automatizarea și acum AI au amenințat existența a multor locuri de muncă. Este complicat să corespunzi idealurilor culturale stabilite pentru genul masculin: trebuie să fii puternic fizic, dar și sensibil. Bărbaiții care sunt un model de comportament siguri pe sine, dar și moderni, tind să fie sportivi, oameni de afaceri sau figuri de divertisment de mare succes. Iar probleme mari precum criza climatică, pandemia, inegalitatea economică și creșterea recentă a conflictelor armate globale domină mass-media.

Pentru Andrew Tate, răspunsul este simplu. Feministele sunt de vină, iar bărbaiții trebuie să înceteze să fie respectuoși cu femeile în general. Trebuie, în schimb, să le exploateze: folosindu-le ca proxeneți pe site-uri pornografice, de exemplu.

Acest influencer britanic-american și fost kickboxer este foarte popular. Are 8,7 milioane de urmăritori pe X (fostul Twitter), unde își împărtășește gândurile cu privire la o gamă largă de probleme, adesea provocându-i pe liberali și împărtășindu-și filozofia de viață („Învingătorii acționează. Perdanții citesc”).

Tate este bucurat să se descrie ca misogin și sexist și a vorbit în interviuri despre modul în care a câștigat bani pe socoteala femeilor pe care le-a convins să apară pe canale webcam sexual-explicite și s-a lăudat la un moment dat că i-a fracturat unei femei mandibula.

El conduce un fel de „academie online” numită Lumea Reală (fosta Universitatea Succesului), unde membrii plăteau o taxă lunară de 49,99 USD pentru a învăța lecțiile lui de viață și pentru a avea acces special la scheme de îmbogățire rapidă.

Tate se află în prezent în România și este în așteptarea procesului de judecată pentru trafic de persoane, viol și exploatare sexuală, acuzații pe care le neagă.

SURSĂ

Testul Bechdel

<https://www.theguardian.com/books/2023/jul/02/alison-bechdel-test-dykes-to-watch-out-for-cartoonist-interview>

ROATA EMOTIILOR

O mare parte a dezinformării are scopul de a ne produce emoții puternice, deoarece oamenii tind să împărtășească lucruri cu privire la care au emoții sau convingeri puternice. Uneori dezinformarea este concepută pentru a face persoanele pe care le țintește să se simtă prost în privința propriei persoane.

Conținutul transfobic este conceput pentru a-i face pe oameni să se simtă

FURIOȘI

Memele de genul „Imigranții sunt violatori” sunt concepute pentru a-i face pe unii oameni să se simtă

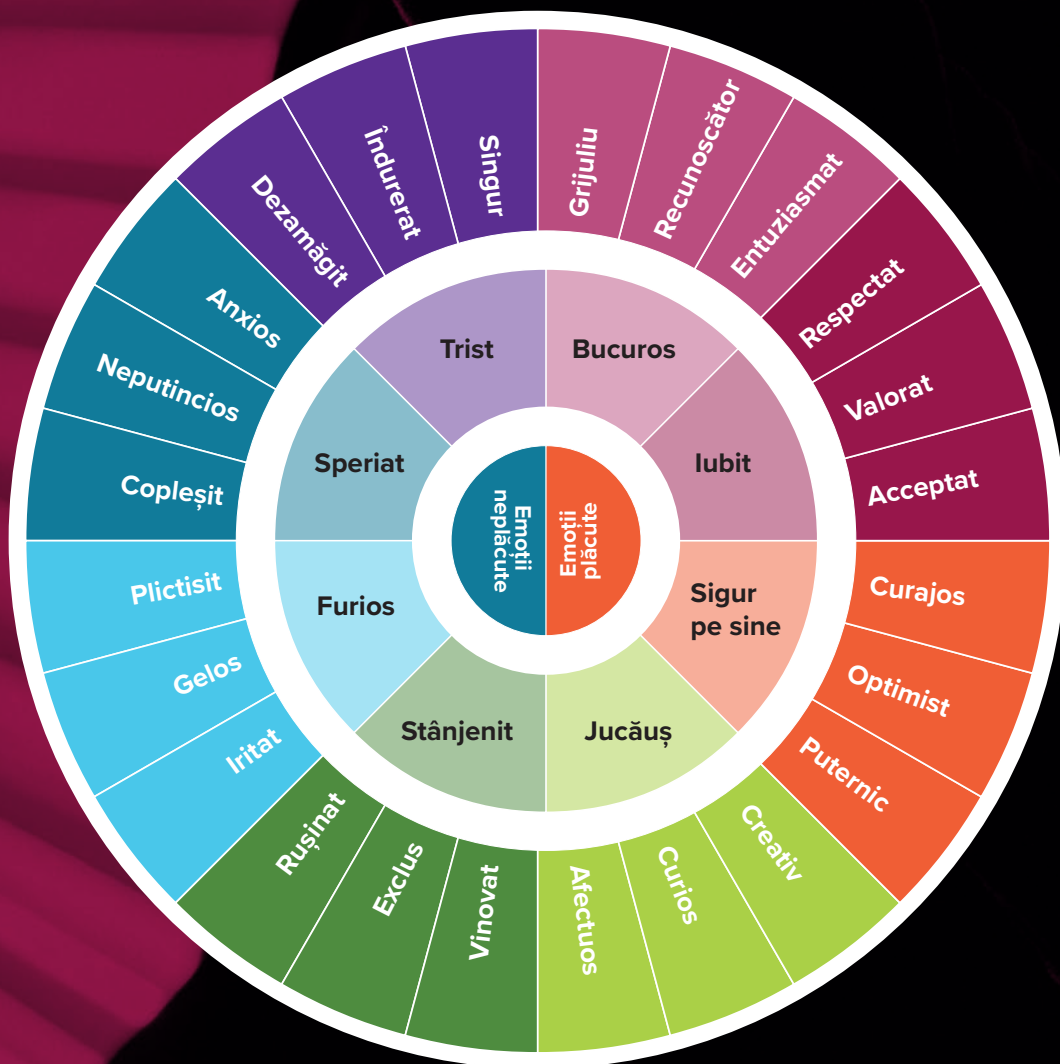
ANXIOȘI

Mesajul „respectă aceste reguli și vei atrage femeile” este conceput pentru a-i face pe unii oameni să simtă

SUPERANȚA

Pornografia generată de inteligență artificială este concepută pentru a le face pe țintele sale să simtă

RUȘINE

DEFINIȚII

Masculinitate toxică

Termen mediatic oarecum vag care a ajuns să descrie tot felul de comportamente masculine proaste, inclusiv sexismul, homofobia, violența și furia.

Expert în Agățat (Pickup artist)

Aceștia sunt bărbații ce se autoidentifică ca fiind cei ce își doresc cât mai mulți parteneri sexuali, folosind adesea un set de tehnici pe care le împărtășesc (în schimbul taxei de înscriere la un anumit curs).

Incel

Fiind o prescurtare din limba engleză a expresiei „celibatar involuntar”, acest termen a fost inventat în anii 1990. În ciuda faptului că a fost inventat de o femeie canadiană queer, acesta este adesea asociat cu comunități online misogine, de obicei masculine, grupuri online de bărbați heterosexuali. Ideologia Incel a fost considerată responsabilă de atacurile cu armă în școli și alte locuri publice din SUA, Canada și Marea Britanie.

Roata emoțiilor

Imaginea din stânga se bazează pe o diagramă creată de psihologul Robert Plutchik. Cele mai multe versiuni moderne au opt secțiuni: bucurie, frică, surprindere, furie, încredere, tristețe, dezgust și anticipare.

PĂSĂRI, ALBINE ȘI ALTE DIFERENȚE DE GEN

NOTA REDACȚIEI

Una dintre afirmațiile celor care susțin că diversitatea de gen este „nenaturală” și că a fost creată de oameni cu care ceva nu e în regulă, este că există roluri de gen tradiționale bazate pe „legile naturii”.

De fapt, în natură, există o gamă foarte largă de „roluri de gen” și comportamente: de la pinguini gay, broaște, fluturi și viermi plăți care își pot schimba sexul, la căluți de mare masculi care rămân însărcinați, poliandrie... și da, există și câteva specii de păsări care se împerechează pe viață!

Sau, altfel spus, dacă rolurile de gen ar fi „naturale” și „universale”, nu ar fi nevoie de cultură pentru a le consolida; nici de legiuitori pentru a influența modul în care subiectul este predat în școli; nici de sancțiuni pentru cei care aleg să-și trăiască viața în mod diferit; și nu ar exista o industrie a frumuseții de miliarde de dolari în acest segment.

Noțiunile de sex și gen sunt adesea folosite ca sinonime, dar au sensuri diferite - și diferența contează. Sexul unei persoane se referă la caracteristicile sale fizice, cum ar fi masculin, feminin sau intersex[1].

Genul este cu mult mai complex și se referă la ceea ce oamenii dintr-o anumită societate au determinat că trebuie să fie catalogat ca feminin sau masculin. Acesta cuprinde un set de așteptări legate de comportamente, roluri și caracteristici. El se schimbă în timp și variază de la o societate la alta deoarece fiecare cultură are propriile sale norme referitoare la ceea ce pot sau nu pot face bărbații sau femeile și cum ar trebui sau nu ar trebui să se comporte. Genul nu este legat de părțile corpului, ci de așteptările privind modul în care trebuie să acționeze oamenii în funcție de sexul lor.

În majoritatea culturilor, totul, începând de la coafură și până la locul de muncă, are nuanță de gen. Masculinitatea este asociată cu purtarea părului scurt, pantaloni, locuri de muncă ce implică lucru fizic și practicarea majorității sporturilor. Femininitatea este asociată cu păr lung, machiaj și locuri de muncă de exemplu în educație sau îngrijire.

Societatea a catalogat oja de unghii ca fiind feminină - în realitate, oricine are libertatea de a-și vopsi unghiile.

Ceea ce este important de ținut minte este că nimeni nu poate decide care este identitatea de gen a altcuiva, doar persoana respectivă se poate autodetermina. Aici nu există un mod corect sau greșit prin care cineva să își exprime propria înțelegere a propriului gen.

Identitatea de gen

Aceasta este experiența internă și individuală a fiecărei persoane în ceea ce privește genul. Ea reprezintă felul în care o persoană simte despre sine că este femeie, bărbat, ambele, nici una sau că se află în oricare punct

pe spectrul de gen. Identitatea de gen a unei persoane poate să se potrivească cu sexul acesteia sau nu - dacă identitatea de gen a unei persoane nu corespunde cu sexul acesteia, persoana ar putea să se identifice ca fiind non-binară sau transgen.

Disforia de gen

Afectează persoanele care se confruntă cu o neconcordanță între sexul lor biologic și identitatea lor de gen. Sentimentul de "disconfort" poate duce la depresie și anxietate. Poate apărea în timpul copilăriei, la pubertate sau mai târziu în viață

Poliandrie

Aceasta este situația în care o femeie se împerechează cu mai mulți masculi în decursul unui singur sezon de reproducere. Poliginia este situația în care un mascul se împerechează cu mai multe femele.

Dezinformare pe bază de gen

Dezinformarea pe bază de gen se referă la informație falsă sau manipulată care are scopul de a cauza daune femeilor sau persoanelor de gen și orientare sexuală diversă, adesea celor din sfera publică, cu scopul de a le reduce la tăcere. Aceasta are adesea un element intersecțional.

Intersecționalitate

Acest termen este utilizat pentru a descrie modul (uneori complicat) în care identitățile combinate pot afecta persoanele și grupurile marginalizate. S-a observat că politicienele, jurnalistele și activistele din grupuri minoritare rasiale, etnice, religioase etc., sunt vizate cu mult mai des decât colegile lor albe, de exemplu.

PROBLEMA	EXPLICAȚIILE FALSE	REALITATEA
Femeile devin victime ale violului	Femeile poartă fuste scurte, ies în oraș și beau alcool, bărbații se simt emasculați	Bărbații violează femeile
Toalete mixte	A fost introdusă de activiștii politic-corecți pentru drepturile persoanelor transgender, fără a ține cont de siguranța femeilor	A fost introdusă pentru a face economii corporațiilor: toaletele unisex ocupă mai puțin spațiu.
Critici online la adresa Maiei Sandu	Femeile fără copii nu pot reprezenta societatea moldovenească în care familia este la bază	Politicienii conservatori susțin acest lucru folosind motive personale și politice pentru a promova o agendă anti-occidentală
Dezbateri despre identitate	Copiii au voie să se identifice ca pisici în școală pentru că liberalii din Vest au înnebunit cu politicile lor de identitate	Acest zvon absolut fals a fost inventat pentru a da impresia că liberalii din Vest au înnebunit cu politicile lor de identitate
Creșterea numărului de violuri în unele țări europene precum Suedia	Definiția mai largă a violului introdusă pentru a include partenerii și victimele	Statistica a fost manipulată într-un reportaj anti-islamic de cei care se opun imigrației sau cei care doresc să provoace disensiuni pe această temă, în special grupurile anti-UE

Diferențele dintre bărbați și femei ne pot părea atât de „naturale”, încât este ușor să uităm că acestea sunt „construcții culturale”.

Gen

La creșterea copiilor

Purtarea anumitor culori, de ex. roz pentru fete

Hrănirea bebelușului

Practicarea anumitor sporturi

"În ceea ce privește conceptul ce definește ce înseamnă „ a fi bărbat ”, mi se pare problematic [...] În schimb, atenția noastră ar trebui să se îndrepte spre cultivarea calităților ce duc la împlinirea personală, cum ar fi să devenim mai fericiți, să ascultăm activ nevoile altora, să reducem ignoranța, să promovăm deschiderea și să ne abținem de la a-i judeca pe alții."

Sursa: Anoliei Oprea, Consultant pentru integrarea perspectivei de gen, Moldova

DEFINIȚII

Dimorfism sexual

Această noțiune se referă la diferențele (de formă) dintre sexele diferite ale aceleiași specii. La mamifere, de exemplu, masculii sunt de obicei mai mari decât femelele, dar la păianjeni, femelele sunt mai mari decât masculii. La oameni, nivelul de dimorfism sexual este relativ scăzut și variabil: de exemplu, unele femei adulte pot fi mai înalte decât unii bărbați.

Sex

La naștere

Tendința de a fi mai mare și mai puternic

Bărbat, femeie și intersex (prezența atât a țesutului ovarian, cât și testicular)

Breastfeeding

Alăptarea

Diferențe în capacitatea pulmonară

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN DE-A LUNGUL ISTORIEI

NOTA REDACȚIEI

Una dintre cele mai mari provocări în contracararea dezinformării istorice este că e greu să schimbi opinia oamenilor cu privire la ceva ce au fost învățați la școală sau o idee răspândită pe larg în cultura populară: odată ce, de exemplu, oamenii cred că numai bărbații pot fi oamenii de știință de succes, sau că homosexualitatea este un fenomen recent, devine greu să le schimbăm opinia.

31 Î.HR

Bătălia de la Actium

Aceasta prezintă campania de defăimare a lui Octavian, inclusiv istoriile fabricate împotriva lui Marc Antoniu, și este văzută ca un exemplu timpuriu de dezinformare: iubita sa Cleopatra a fost prezentată în mod foarte stereotipic ca fiind o străină foarte sexuală și manipuloare care mergea contra valorilor „tradiționale” ale familiei romane.

Anii 1500-1660

Procese de vrăjitoare în toată Europa

În ciuda renașterii interesului pentru știință, perioada modernă timpurie a fost cea mai activă în procesele de vrăjitoare: în Europa au fost omorâte până la 80.000 de presupuse vrăjitoare

1792

Recunoașterea lucrării “Drepturile Femeii”

Scrisă de filozofa britanică Mary Wollstencraft, aceasta susține că femeile trebuie să beneficieze de educație și roluri în viața publică. Văzută ca o importantă lucrare feministă timpurie, aceasta a avut succes la lansare, dar autoarea a fost ținta multor critici contemporane, inclusiv atacuri vicioase, care au inclus acuzații false despre prostituție, speculații despre viața ei privată și critică cu privire la faptul că a rămas necăsătorită.

1840

Nașterea lui Ceaikovski

Compozitorul este aclamat pe scară largă în Rusia, deși homosexualitatea sa (acceptată pe larg de biografi) a fost eliminată din istoria vieții sale. S-a raportat că un film biografic din 2013 despre Ceaikovski a fost rescris pentru a se conforma „legilor de propagandă anti-gay.”

1877

‘The Fruits of Philosophy’

Annie Besant și Charles Bradlaugh au fost judecați pentru calomnie obscenă în Marea Britanie, după ce au publicat „Fruitele Filosofiei”, o carte ce explica contracepția. La acea vreme educația sexuală a fost suprimată de autoritățile religioase. În general, epoca victoriană a fost o epocă de aur a dezinformării cu privire la fertilitate. Pe lângă faptul că „realități ale vieții” au fost ascunse, femeile din epoca victoriană au fost considerate sexul slab: acestea sunt adesea prezentate în mass-media vremii ca fiind predispuse spre isterie, iraționale și emoționale și, în majoritatea țărilor, li se refuza dreptul la vot.

1893

Noua Zeelandă acordă femeilor dreptul la vot

Aceasta devine prima țară din lume care permite tuturor

VERIFICAREA FAPTELOR

Afirmația: „În trecut, femeile stăteau acasă și aveau grijă de familie, în timp ce bărbații erau sursa principală de venit”
Statutul: Situația este complexă.

Această viziune „tradițională” a genului distinct este o construcție destul de recentă. De-a lungul istoriei, ideea că femeile ar trebui să fie mame sau muncitoare neremunerate în sfera casnică a existat cu siguranță. Variații pe această temă apar și în poezia medievală, în Marea Britanie în perioada victoriană, în reclamele americane din anii 1950 și chiar în ideologia nazistă care susținea că rolul principal al femeii este de a produce copii. Aceste idei au fost reluate mai recent de unii politicieni.

Dar rolurile de gen au fost întotdeauna cu mult mai complexe decât această imagine; statutul și bogăția unei persoane făcea cu siguranță parte din ecuație, dar, de exemplu, în timpul revoluției industriale, mii de femei lucrau în mine, iar în epoca medievală femeile de la țară erau cu siguranță nevoite să lucreze în câmp alături de bărbați. Există dovezi că femeile din Evul mediu erau implicate în activități la fel de diverse precum creșterea animalelor, coacerea pâinii și gătitul, îngrijirea copiilor, pirateria, contabilitatea, managementul proprietății, arta, producerea berii și design-ul. La fel cum și astăzi rolurile variază: există femei care sunt manageri de nivel înalt, muncitoare casnice și toată gama dintre aceste două extreme, inclusiv mamele care rămân casnice și femeile care aleg să nu aibă copii.

<https://time.com/6248218/medieval-women-workforce-lessons/>

Cel care controlează trecutul, controlează viitorul.

Sursă: George Orwell, 1984

SURSĂ

Mai multe despre Marie Curie <https://www.science.org/content/article/statistically-speaking-2019-nobel-prize-lineup-11-men-and-one-woman-was-bound-happen>

femeilor să voteze la alegerile generale. În Arabia Saudită, acest drept a fost acordat în 2015, iar în Vatican femeile încă nu pot vota...

1914-1918

Marele Război

Acesta este văzut ca un punct de cotitură important pentru drepturile femeilor în Europa: bărbații lipsind din viața cotidiană, femeile lucrau în fabricile de muniție, conduceau autobuze, pilotau avioane... și au organizat campanii pentru egalitatea drepturilor atunci când luptele au încetat.

1920

Homosexualitatea devine pe deplin legală în Uniunea Sovietică.

Aceasta a fost recriminalizată în 1934, iar alte țări staliniste au urmat exemplul. La acea vreme homosexualitatea era ilegală în aproape toate țările occidentale, inclusiv în Marea Britanie (unde a rămas ilegală până în 1969).

1950

Stereotipuri postbelice.

În Rusia sovietică, propaganda egalității nu este demonstrată de numărul de femei care obțin poziții de conducere; în timp ce în multe țări democratice prospere reapare un stereotip emergent al femeilor ca mame casnice într-o societate de consum.

1997

„Agenda de gen”

Privită pe scară largă ca o piatră de temelie în mișcarea „anti-gen”, această carte a fost scrisă de jurnalistul american cu poziție anti-avort Dale O’Leary; acesta a adus unui public mai larg multe teme care sunt foarte actuale și în Moldova astăzi, cum ar fi acuzația că există o elită conspirationistă feminină al cărei scop este distrugerea familiei tradiționale prin intermediul Națiunilor Unite.

2017

Se răspândește mișcarea #MeToo (engl. - “Și eu”)

Mișcarea (și hashtag-ul) provine dintr-o campanie la nivel de bază din 2006, inițiată de activista pe probleme sociale din SUA Tarana Burke, cu scopul de „abilitare prin empatie”. Zece ani mai târziu aceasta a devenit un fenomen global, după ce o serie de supraviețuitoare de renumite și-au acuzat public atacatorii: din Moldova până în Malaezia, multe alte persoane și-au împărtășit istoriile.

DEFINIȚII

Manosphere

Aceasta constituie spații online în care conținutul antifeminist și misogin este normal. Ele includ forumuri, bloguri și site-uri web, care uneori se suprapun cu grupurile de extremă dreaptă și naționaliste. Au existat o serie de crime pe motive de ură, de la hărțuire la împușcături în masă, asociate cu bărbații care au petrecut timp în aceste spații online. Această noțiune este, de asemenea, destul de greu de definit și nu întotdeauna coerentă. De exemplu, există o anumită suprapunere cu grupurile religioase conservatoare care pretind că promovează „valorile tradiționale”, precum și cu cele care se oferă să-i învețe pe bărbați cum să se culce cu și să exploateze cât mai multe femei posibil.

Mit urban

O poveste amuzantă, ciudată sau îngrozitoare, spusă ca și cum ar fi adevărată.

VERIFICAREA FAPTELOR

Afirmatia: „Știința a fost în mod tradițional dominată de bărbați” Statutul: Situația este complexă

Context: Pe de o parte, se pare că statistica susține această afirmație: 3% din totalul premiilor Nobel pentru știință au fost acordate bărbaților, de exemplu. Cu toate acestea, meritul femeilor pentru munca lor științifică nu a fost întotdeauna recunoscut. Dacă ne întoarcem cu câteva sute de ani în trecut, vom găsi mai multe domenii în care femeile de rând foloseau metode practice bazate pe dovezi pe care astăzi le-am considera mai „științifice” decât cele ale persoanelor cu studii, de exemplu fabricarea berii, nașterile cu ajutorul moașelor și medicina pe bază de plante care se numără printre activitățile care erau considerate profesii „de femei” și „inferioare”, în timp ce astrologia și filosofia erau considerate a fi profesii importante (și pentru bărbați).

De-a lungul istoriei, multe universități au exclus complet femeile sau le-au descurajat de la disciplinele științifice. Chiar și femeile de știință de succes au trebuit să muncească din greu pentru a obține recunoașterea. De exemplu, Marie Curie a efectuat cercetări inovative asupra radioactivității și a descoperit elementele chimice poloniu și radium, dar multe persoane consideră și în ziua de astăzi că cel care a făcut marea parte a acestei munci este soțul ei. Rosalind Franklin a fost scoasă din istoria ADN-ului de către doi colaboratori bărbați care i-au folosit datele.

* Potrivit revistei Smithsonian: <https://www.smithsonianmag.com/smart-news/the-nobel-gender-gap-widens-as-no-women-awarded-science-prizes-180978835/#:~:text=Of%20>

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN ESTE UN AVERTISMENT TIMPURIU CU PRIVIRE LA ERODAREA DEMOCRATIEI ȘI LIMITAREA DIN NOU A DREPTURILOR FEMEILOR

Activistele pentru democrație și gen Lucina Di Meco și Kristina Wilfore au fondat organizația #ShePersisted (engl. - "ea a persistat") în 2019 după ce au observat că o creștere a dezinformării bazate pe gen și a abuzurilor online care afectează femeile în viața publică. În ciuda acestui fapt, perspectiva lor lipsește adesea din conversațiile cheie despre democrație și tehnologie.

„Am observat că efectului pe care dezinformarea împotriva femeilor în funcții de conducere îl are asupra democrației i s-a acordat puțină atenție. Sexismul în politică nu este ceva nou, dar modul în care sunt concepute platformele digitale crește exponențial misoginismul, slăbește normele sociale de incluziune și discursul civil, normalizează abuzurile și adăpostește agresorii.” spune Lucina Di Meco, născută în Italia.

„Aceste campanii sunt menite să discrediteze, să devalorizeze și să delegitimizeze poziția politică a femeilor, cu scopul de a submina în cele din urmă capacitatea lor de participare la viața civică. Ne-am întrebat ce se întâmplă dacă jumătate din populație nu se simte în siguranță să urmeze o carieră în politică din cauza a ceea ce se întâmplă în mediul online? Ce fel de democrație avem atunci?”

Platformele digitale sunt complice la perpetuarea atacurilor violente cu care se confruntă femeile online: ele sunt construite nu numai pentru a reflecta prejudecățile și sexismul preexistent, ci și pentru a le amplifica prin preferințele algoritmice menite să stimuleze conținutul senzațional, controversat și încărcat emoțional.

#ShePersisted efectuează cercetări aprofundate cu privire la daunele digitale, în special cu privire la dezinformarea pe bază de gen împotriva femeilor lideri. Aceasta sprijină, de asemenea, femeile lideri în sporirea rezilienței digitale și crearea imunității, de exemplu, dezvoltând instrumente pentru a răspunde la atacurile care le țintesc și pledează, de asemenea, pentru standarde, politici și reglementări mai bune și mai stricte pentru platformele digitale.

„Dezinformarea bazată pe gen este un avertisment timpuriu cu privire la erodarea democrației și limitarea drepturilor femeilor. Acest lucru se datorează faptului că respectivele campanii vizează în mare măsură femeile care sunt în fruntea apărării democrației în țările ce alunecă spre autocrație,

de exemplu, apărătoarele drepturilor omului, femeile din politică ce susțin drepturile femeilor și vorbesc în numele minorităților, fie ele grupuri religioase, etnice sau sexuale și de identitate de gen. Există, de asemenea, un element de amenințare a securității naționale, în care am văzut că dezinformarea pe bază de gen este folosită pentru a prezenta femeile ca „actori răi” cu scopul de a exercita și a influența alegerile, ca de exemplu în cazul influenței Rusiei asupra alegerilor din Germania [în octombrie 2021].”

Campaniile de dezinformare bazată pe gen aliniate statului sunt folosite ca tactică deliberată de a înăbuși vocile opoziției, de a eroda procesele democratice și a reduce la tăcere solicitările de responsabilizare a guvernului.

„Ne-am întrebat ce se întâmplă dacă 50% din populație nu se simte în siguranță să urmeze o carieră în politică din cauza a ceea ce i se întâmplă în mediul online? Ce fel de democrație avem atunci?”

„Din cauza acestor atacuri, multe femei decid să nu candideze pentru o funcție, să se autocenzureze sau să se abțină de la a-și spune public părerile opuse, în timp ce actorii iliberali devin tot mai îndrăzneți în utilizarea rețelelor sociale ca instrument de a reduce la tăcere opoziția, de a anula drepturile femeilor și de a eroda instituțiile democratice.”

Lucrurile stau și mai prost pentru femeile care se confruntă cu discriminare și părtinire intersecțională pe bază de rasă, etnie, religie și alți factori și în țările în care statutul juridic al femeilor este din start foarte slab și unde discriminarea este social acceptată sau susținută legal.

Companiile de tehnologie poartă o mare responsabilitate în acest sens. Preferințele algoritmilor stimulează conținutul fals și senzațional, facilitând organizarea, amplificarea și finanțarea ieftină a campaniilor de calomnie împotriva femeilor, ajungând la milioane de oameni, și, în cele din urmă, afectând democrația.

„Faptul că țintele sunt în mare parte femei nu este o coincidență. Platformele de rețele sociale știu acest lucru; au fost acuzați public și totuși nu au făcut

Dezinformarea pe bază de gen este un avertisment timpuriu cu privire la erodarea democrației și limitarea drepturilor femeilor. Este, de asemenea, o amenințare la securitatea națională.

SURSA: interviu original cu Lucina Di Meco, co-fondatoare #ShePersisted

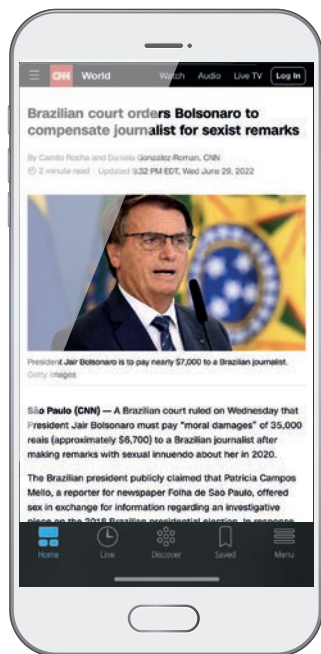

Lucina Di Meco

***Ne-am întrebat
ce se întâmplă
dacă 50% din
populație
nu se simte
în siguranță
să urmeze
o carieră în
politică din
cauza a ceea ce
i se întâmplă
în mediul
online? Ce fel
de democrație
avem atunci?***

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN ESTE UN AVERTISMENT TIMPURIU CU PRIVIRE LA ERODAREA DEMOCRATIEI ȘI LIMITAREA DIN NOU A DREPTURILOR FEMEILOR

nimic pentru a-și proteja utilizatorii, în special în timpul alegerilor. Aceste platforme au decis să își mențină poziția pentru că este cea mai profitabilă. În timp ce noi, utilizatorii, trebuie să fim mai conștienți de platformele pe care le folosim și cum le folosim, acestea colectează profituri pe baza acestei victimizări. Ele au capacitatea de a identifica materialul, indiferent dacă acesta provine din afara țării sau dacă imaginile au fost manipulate, dacă faptele au fost denaturate sau fabricate... și ar trebui cel puțin să marcheze aceste elemente ca atare.”

Istoria are două laturi, notează Lucina Di Meco.

„Pe de o parte, avem mesajul „fiți în siguranță” online, modul în care femeile se pot proteja online. Adevărul este că ele nu pot. Ele pot concepe strategii de răspuns, de exemplu apelând la justiție, așa cum a făcut jurnalista Patricia Campos Mello în Brazilia. Reacția ei a fost una importantă și valoroasă, mai ales pentru că făptuitorul [președintele de atunci al Braziliei, Jair Bolsonaro], avea atât de multă putere.

Cu toate acestea, în cele din urmă femeile nu pot împiedica campaniile organizate pe platformele digitale, nu în ultimul rând pentru că unele platforme au fost concepute pentru a face acest lucru. Reacțiile de răspuns ca cea a Patriciei Campos Mello par la fel de neînsemnate ca și încercarea de a goli marea cu o cană de ceai, în privința a câte atacuri poate primi o femeie online nu se vede vreun sfârșit la orizont și este aproape imposibil de a crede că o singură persoană poate trage la răspundere fiecare făptuitor.”

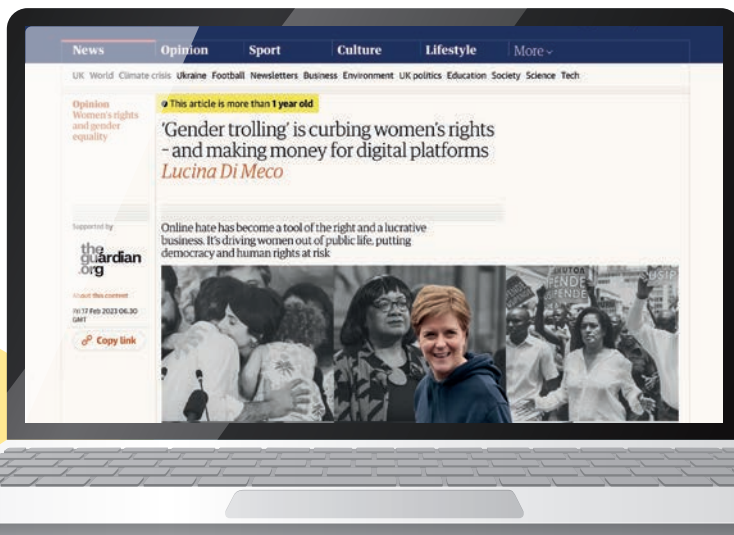
În ciuda acestei situații grave, și Lucina Di Meco este optimistă. Conștientizarea modului în care funcționează preferințele algoritmului și a modului în care dăunează femeilor este în creștere, diferite țări au început să elaboreze cadre de reglementare. Partidele politice pot face mai mult pentru a sprijini femeile candidate și în funcții de lider prin cunoștințele și abilitățile de comunicare necesare pentru a răspunde la atacuri, iar jurnaliștii pot scrie despre informația de gen și despre cazurile conexe fără a le amplifica.

„Lucrăm cu femeile țintite, sprijinindu-le la conceperea răspunsurilor menite să crească rezistența și capacitatea lor de a face față acestor atacuri, dar și la schimbarea narațiunii, astfel încât să redirecționeze atacurile către cei care le-au declanșat în primul rând, pentru a arăta cum aceste atacuri nu se referă la ele [la femei] ci urmăresc subminarea democrației. De-a lungul timpului, am văzut unele femei lideri care au făcut acest lucru cu succes.

De exemplu, în Namibia, prima doamnă a lansat o întreagă campanie cu hashtag-ul #silencewillnotprotectyou (engl. - “linistea nu te va proteja”), vorbind despre modul în care ea a fost ținta campaniilor de defăimare și despre cum acestea au fost menite să o reducă pe ea și pe alte femei la tăcere. Există un element de proiectare a răspunsurilor strategice care poate fi îmbunătățit în continuare.”

Femeilor li se spune să „aibă grijă să fie în siguranță”, să se protejeze online. Adevărul este că ele nu pot.

COMPANIILE GIGANTE

DE REȚELE SOCIALE

NOTA REDACȚIEI

Dezinformarea pe bază de gen este veche de mii de ani și cu siguranță a prosperat în zilele timpurii ale Internetului, acesta fiind în mod disproporționat un „spațiu masculin”. Dar carantinele globale ca urmare a epidemiei de COVID-19 au înregistrat o creștere a informațiilor false. De la remedii false împărtășite în mod inocent până la teorii conspiraționiste în toată regula, explozia de informații false a fost internațională și larg răspândită.

Înțelegerea naturii dezinformării online poate fi complexă și poate implica grupuri disparate ce găsesc un numitor comun: împărtășirea memelor, istorii false și imagini derogatorii. Cercetările IWPR au descoperit că grupurile teroriste islamiste din Somalia, de exemplu, au distribuit conținut generat de biserici americane care anterior susțineau cu mândrie că au o ideologie anti-islamică.

Această confuzie continuă atunci când grupurile creștine conservatoare, de exemplu, sunt anti-feministe în baza ideii de „protecție a familiei tradiționale” și totodată împărtășesc același spațiu în „manosferă” cu indivizi ca Andrew Tate, care sunt bucușori să se laude ce rol au în exploatarea femeilor pe site-urile pornografice. (vezi pagina xx)

SCENARIU

Vi s-a cerut să-l consiliați pe ministrul responsabil de comunicare. Ce ar trebui să facă pentru a aborda dezinformarea pe bază de gen pe marile platforme de socializare?

- Să interzică toate platformele mari ca Facebook și X/Twitter
- Să dezvolte relații strânse cu directorii și să încerce să le influențeze politicile prin diplomație și lobby
- Să se asigure că dezvoltă un curriculum educațional care include identificarea și combaterea dezinformării
- Să nu facă nimic: cenzura este întotdeauna rea

FEEDBACK

Aceasta este o întrebare incredibil de provocatoare... și dacă o rezolvați, va însemna că ați reușit ceva ce multe persoane cred că liderii mondiali au eșuat să facă!

Nu există răspunsuri simple, iar cursul acțiunilor întreprinse de guverne tinde să reflecte ideologia unui anumit guvern. Deci, democrațiile liberale pro-piață tind să fie tolerante cu rețelele sociale și sperate să evite orice intervenție ce poate fi văzută ca cenzură, de exemplu.

Experiența arată că tentativa de a interzice platformele de pe Internet poate fi dificilă și contraproductivă. Acest lucru nu a împiedicat țări cum ar fi Coreea de Nord, China și Iran să încerce să o facă, la fel și Rusia, unde Twitter, Facebook, Instagram, LinkedIn sunt blocate împreună cu mii de alte site-uri web.

În Moldova, la fel ca și în alte părți, mulți utilizatori ajung să acceseze site-uri „interzise” prin servere proxy. Și pentru că libertatea de exprimare și dreptul la informație sunt drepturile omului, interzicerea platformelor poate face ca țara dvs să pară în ochii comunității internaționale a fi un stat nedemocratic și totalitar: acesta este și genul de acțiune care îi poate înstrăina pe tineri!

Pe de altă parte, relațiile prea confortabile cu directorii marilor companii de tehnologie – lucru care a fost încercat și de multe guverne – pot fi contraproductive, iar dovezile solide sugerează că acestea au făcut foarte puțin pentru a combate eficient dezinformarea. Deși nu există un răspuns ideal evident, teoretic vorbind, o alfabetizare media îmbunătățită prezintă un anumit potențial: dacă publicul poate observa dezinformarea, nu contează că rețelele sociale sunt pline de astfel de informații false...

SURSĂ

<https://www.forbes.com/sites/forbesbusinessdevelopmentcouncil/2022/03/23/the-attention-economy-standing-out-among-the-noise/?sh=6d2d86677fda>

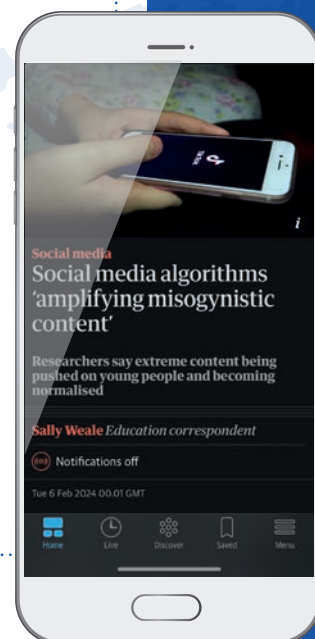
DEFINIȚII

Marea Restabilire (un plan de redresare economică)

Elaborat de Forumul Economic Mondial (WEF) în 2020, ca răspuns la pandemia de COVID-19, ideea a fost de a promova o redresare economică post-pandemie care a implicat o reducere a consumului de energie și o creștere a egalității.

Marea Restabilire (o teorie conspiraționistă globală)

Ideea conform căreia Coronavirusul a fost planificat; guvernele, întreprinderile și organizațiile globale precum ONU și Forumul Economic Mondial lucrează împreună pentru a reduce libertățile oamenilor obișnuiți. Deși acest lucru poate părea atât de fantezist încât poate fi ușor ignorat, acesta a câștigat popularitate internațională.

COMPANIILE GIGANTE DE REȚELE SOCIALE

**Algoritmii noștri
exploatează
atracția
creierului
uman față de
disensiune.**

SURSĂ: Prezentare internă
Facebook, raportată în Wall Street
Journal, 2018

SCENARIU

Cine va fi cel mai probabil vizat pe rețelele sociale?

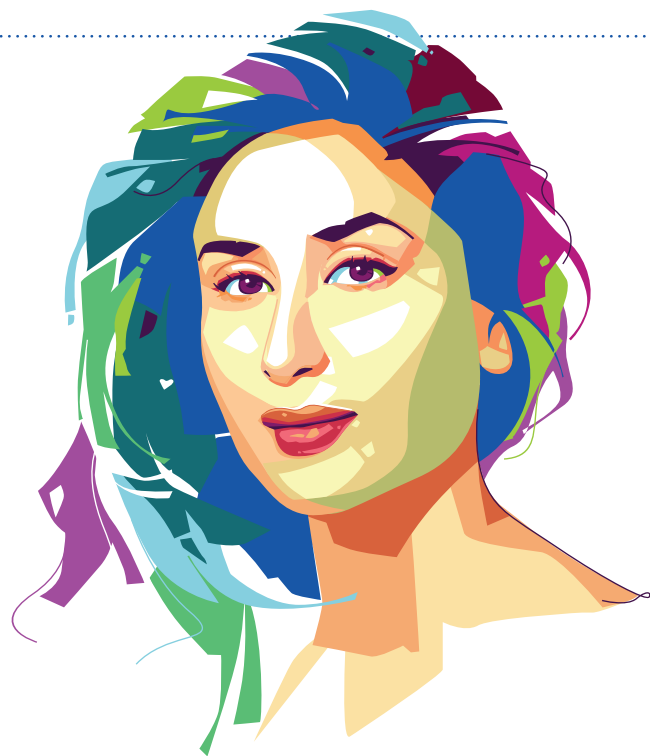
- a) O femeie comentatoare de fotbal
- b) O adolescentă din școală care scrie un blog despre mediu
- c) Un politician bărbat heterosexual căsătorit
- d) O politiciană femeie necăsătorită

FEEDBACK

Rețelele de socializare pot fi un loc neplăcut pentru practic oricine. Dar anumite grupuri sunt mai susceptibile la atacuri decât altele. Cercetările arată că pe măsură ce femeile sunt mai vizibile, cu atât este mai probabil ca acestea să fie atacate ca parte a unei strategii deliberate de intimidare, reducere la tăcere și excludere din implicarea în viața politică și publică.

Și, deși s-a acordat multă atenție femeilor în funcții înalte, inclusiv jurnaliste și politiciene, este, de asemenea, adevărat că femeile și fetele care fac campanie la nivel local sunt supuse și abuzului online. De asemenea, persoanele care fac parte din „grupuri de persoane de dinafară” tind să fie supuse hărțuirii mai mult. La pagina 20 vedeți o secțiune despre intersecționalitate.

Desigur, bărbații căsătoriți suferă și ei de abuz online, deși rareori sunt abuzuri „pe bază de gen”, deoarece bărbații căsătoriți reprezintă încă în mare parte norma în pozițiile de putere. Atrageți, de asemenea, atenția și la victimizarea falsă, în special în ceea ce privește afirmațiile false ale „culturii de anulare”. Unii bărbați vor pretinde că sunt victime sau ca sunt îngrijorați de „cultura anulării” în mass-media, fără a fi anulați deloc: Joe Rogan, podcaster-ul numărul unu din lume, care a semnat recent un contract de 200 de milioane de dolari cu Spotify, a criticat cultura anulării, de rând cu un număr de șefi de stat bărbați, celebriți, etc.

Foarte multă furie și ură a fost îndreptată pe X/Twitter către Kareena Kapoor Khan după ce s-a raportat că acestea i s-a oferit rolul Sita Ma într-un film bazat pe Ramayan.

SURSĂ: [Why hatred for Kareena Kapoor Khan is Totally Justified and MUCH Needed](#)

KARSTEN WINEGART | UNSPLASH

UN GHID PENTRU JURNALIȘTI, COMUNICATORI ȘI ACTIVIȘTI

DEFINIȚII

Economia bazată pe atenție

Deși termenul a fost inventat pentru prima dată într-un articol din anul 1971, „Proiectarea organizațiilor pentru o lume bogată în informație”, este cel mai strâns asociat cu era digitală în care există o concurență pentru atenția utilizatorilor, ceea ce poate duce adesea la apariția conținutului „șocant”, produs care caută să capteze atenția, dar nu este echilibrat. Se susține că utilizatorul mediu de Internet este expus la 6-10 mii de reclame pe zi),

Cercetările arată că cu cât femeile sunt mai vizibile, cu atât este mai probabil ca acestea să fie atacate ca parte a unei strategii deliberate de a le intimida, reduce la tăcere și a le exclude de la implicarea în viața politică și publică

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN PE HARTA LUMII

„Mesajele calculate ale lui Putin sunt menite să demonstreze legături între apărarea unei identități naționale comune rusești înrădăcinate în rolurile tradiționale de gen, normele și așteptările dintre bărbații și femeile din Rusia și Ucraina. Mesajul lui este destinat să „alieneze” sau să stabilească o mentalitate „ori noi ori ei”.

Sursă: <https://www.atlanticcouncil.org/in-depth-research-reports/issue-brief/beyond-munitions-a-gender-analysis-for-ukrainian-security-assistance/#gender-analysis>

STATELE UNITE ALE AMERICII

Locul de naștere al Internetului este, de asemenea, punctul de plecare al unei mari părți a dezinformării împărțite pe acesta; mai mult de două treimi din toată dezinformarea cu privire la Covid-19 în anul 2020 a provenit de pe doar 12 conturi din SUA, cunoscute sub numele de „Duzina Murdară”. De asemenea, aici este patria multor resurse bune de verificare a faptelor și locul unde a început mișcarea #metoo.

„CRIZA” VIOLURILOR DIN SUECIA

În 2013, subiectele distorsionate distribuite pe Facebook au legat „creșterea cu 500% a violurilor” de „lumea a treia” sau „imigrația islamică”. Aceasta este o legătură causală falsă: în acea perioadă definiția legală a violului a fost extinsă și respectiv au fost în general raportate mai multe incidente de viol. Dar potrivit cercetărilor efectuate de Reuters și alții, nu a fost raportată o creștere a incidenței violurilor comise de imigranți.

MAREA BRITANIE

Datorită legăturilor sale lingvistice și culturale cu SUA, o mare parte din dezinformarea care vine din Marea Britanie are o nuanță „americană”: Andrew Tate, de exemplu, este un misogin britanic-american foarte cunoscut și este un fost kickboxer care cere tinerilor bărbați să plătească mii de dolari pentru a învăța „secretele succesului” său. Dar mesajul promovat este similar cu cel din „manosfera” SUA și apare în multe limbi din întreaga lume. Prin contrast, proiectul Everyday Sexism (Sexismul de zi cu zi) a fost documentat din anul 2012.

PERSOANE CONTRACTATE ÎN ISRAEL PENTRU „DEZINFORMARE CU PLATĂ”

Conflictul din Israel în fâșia Gaza a cunoscut o creștere a nivelului de dezinformare: ambele părți au comis atrocități, inclusiv violență pe bază de gen.

KENYA, NIGERIA

Africa de Est anglofonă este plină de dezinformare reutilizată, în mare parte de origine americană. Un proiect IWPR din regiune a arătat că bisericile și moscheile sunt la fel de vulnerabile la mesajele false cu privire la sănătate.

SUDAN, MOZAMBIK, MADAGASCAR, REPUBLICA CENTRAFRICANĂ ȘI MALI

Dezinformarea grupului Wagner vizează țările din Africa în același mod în care a vizat țările europene și America: promovând discordia și mesajele anti-occidentale în zonele afectate de conflict.

UCRAINA

Dezinformarea rusă cu privire la Ucraina este adesea bizară și variază, de la emisiuni CNN și BBC false, la istorii false despre satanism și acuzația că Volodymyr Zelenskyy (care este evreu) ar fi nazist. Campaniile de dezinformare ce vizează genul atacă activiștii LGBTQ+, activistele și politicianele. Acestea au acuzat-o, de asemenea, pe Marianna Vyshemirsky, o femeie însărcinată a cărei fotografie a devenit virală în urma atentatului cu bombă la spitalul din Mariupol, că este o „actriță de criză”. Mai multe jurnaliste ucrainene au fost atacate în mediul online de grupări ucrainene de dreapta.

INDIA

Potrivit Statista, India este țara cu cel mai mare risc de dezinformare intenționată și neintenționată. O mare parte din aceasta este de natură politică și se concentrează pe mesajele politice legate de naționalismului hindus; femeile politiciene și jurnaliste din India au fost ținta dezinformării online și a violenței reale.

MACEDONIA DE NORD, FILIPINE

„Femele de trol” de aici au amplificat mesajele de dezinformare contra plată, iar în perioada de vârf au ajuns la 140 de milioane de americani cu o lună înainte de alegerile din 2020: trolii susținuți de Rusia au țintit și Moldova cu mesaje anti-UE, anti-NATO și anti-Sandu, care încă mai circulă. Platformele utilizate includ Facebook și Telegram.

RUSIA

În timp ce majoritatea țărilor pot pretinde că politicianii lor au un precedent în a „face economie de adevăr”, Rusia are o lungă istorie de dezinformare extremă care precede revoluția, totuși perioada sovietică a fost cea care ne-a dat și cuvântul „dezinformare”, precum și un manual de „măsuri active”.

O caracteristică ciudată a campaniilor rusești de dezinformare este că mesajele lor pot părea adesea contradictorii sau „aleatorii”: dar acestea nu sunt menite să ofere o viziune coerentă asupra lumii, ci mai degrabă să provoace confuzie și neîncredere în instituții. Prin urmare, dezinformarea pe bază de gen tinde să se concentreze pe subiecte controversate, dezbinătoare și polarizante care îi fac pe oameni să se certe (problemele persoanelor transgen, homofobia). De asemenea, campaniile de dezinformare atacă activiștii LGBTQ+ și activistele femei și folosesc atacuri bazate pe gen vizând politicianii pro UE.

MYANMAR

Un raport al Amnesty a constatat că „sistemele Facebook au promovat violența împotriva Rohingya... algoritmi periculoși și căutarea neglijentă a profitului au contribuit în mod substanțial la atrocitățile [inclusiv violența pe bază de gen] comise de armata din Myanmar împotriva poporului Rohingya în anul 2017”.

Sursă: <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/09/myanmar-facebooks-systems-promoted-violence-against-rohingya-meta-owes-reparations-new-report/>

TAIWAN

Este considerată a fi una dintre țările cele mai expuse riscului de dezinformare politică: exemplele includ istorii false precum că taiwanezii erau hrăniți cu carne de porc „otrăvitoare” importată din SUA, sau că se recolta în secret sânge de la cetățeni și se transmitea Statelor Unite pentru a dezvolta o armă biologică cu scopul de a ataca China. Prima femeie șef de țară, președinta Tsai Ing-wen, „s-a filmat” în videoclipuri deepfake.

DEFINIȚII

Ideologia de gen

Aceasta este un termen de obicei derogatoriu utilizat pentru a descrie ideea că mișcarea spre egalitatea de gen este de fapt un instrument neo-colonial al unei conspirații feministe internaționale.

Actor de criză

Ideea că anumite evenimente – adesea atacuri publice cu armă, bombardamente sau masacre – prezentate la știri sunt „incidente înscenate” jucate de „actori de criză” nu este doar vehiculată de adepții teoriilor conspiraționiste: o campanie rusească de dezinformare a generat cu succes îndoieli în rândurile oamenilor cu privire la atacurile chimice din Siria, pentru că există dovezi documentare semnificative.

Servere proxy

Acestea sunt servere web care se află între Dvs și restul Internetului, protejându-vă securitatea și anonimatul, „ascunzând” locația dvs. pentru a obține acces la conținut de Internet restricționat pe bază de locație. Ele sunt folosite, printre altele, pentru a evita cenzura.

REFLECTAREA VIOLENTEI BAZATE PE GEN

"Ea nu a spus nu" este o apărare obișnuită pentru actele de VG. În multe cazuri, ea ar putea spune "da" sau nu ar spune "nu" pentru că se simte amenințată și se teme pentru propria siguranță, pentru statutul său social sau pentru viața sa. Se presupune că copiii (sub 18 ani) nu sunt capabili să înțeleagă pe deplin și să facă alegeri în cunoștință de cauză/și să-și dea consimțământul"

Un domeniu în care dezinformarea pe bază de gen poate avea un impact negativ grav asupra vieții este cel al violenței de gen (VG). Informațiile false cu privire la natura VG pot avea un impact negativ asupra modului în care sunt percepute aceste probleme.

Atunci când se mediatizează prost sau nu se mediatizează deloc, supraviețuitorilor li se poate refuza justiția, deoarece jurații și poliția au o impresie falsă despre această problemă. Bărbații vor continua să comită agresiuni cu impunitate. Iar cei care se ocupă de resursele de sănătate nu vor finanța clinicile și serviciile de sprijin.

Sau, altfel spus: având o reflectare corectă și mesaje clare și oneste în legătură cu acest subiect, puteți contribui la asigurarea faptului că aceste probleme sunt abordate.

Violența bazată pe gen este larg răspândită și există în toate țările lumii. Și totuși, este adesea un subiect tabu. Deoarece subiectul este atât de des înțeles greșit.

Faptul că se vorbește rareori despre VG în mod deschis înseamnă că astfel de mituri rămân adesea necontestate.

"Consimțământul în cunoștință de cauză" apare atunci când o persoană înțelege pe deplin consecințele unei decizii și consimte în mod liber și fără nicio impunere. Lipsa consimțământului în cunoștință de cauză este un element al definiției VG. Nu poate exista consimțământ în situațiile în care se recurge la orice fel de forță (violență fizică, constrângere etc.).

SCENARIU

O organizație poloneză numită "Patrioții pentru justiția de gen" v-a trimis un raport care susține că o femeie a fost violată de un refugiat sirian săptămâna trecută și că acest lucru a fost mușamalizat. Ei spun că acest lucru se întâmplă în toată Europa, dar se mușamalizează din cauza politicianilor europeni și moldoveni, care nu vor să jignească străinii. Ei au furnizat câteva statistici. În calitate de editor de știri, interesat de imparțialitate și exactitate, ce ar trebui să faceți?

- Să dedicați mult timp urmărind istoria și analizând afirmațiile lor specifice.
- Să publicați articolul și să folosiți statisticile lor. Vă va lua prea multe ore să urmăriți istoria, dar dacă le citați, va fi bine.
- Desemnați un reporter începător care să facă o cercetare de birou inițială în acest sens. Ar putea fi un articol util despre dezinformarea pe bază de gen.
- Nu merită analizat: cei care dau vina pe refugiați pentru violența de gen își au propria agendă politică.

FEEDBACK

Acesta este în mod clar un subiect emoțional și ar trebui să explorăm faptele în context. Violența bazată pe gen este, din păcate, un fenomen care există în întreaga lume și în toate comunitățile. O căutare rapidă pe Google v-ar permite să verificați afirmația falsă conform căreia violența sexuală a refugiaților este mușamalizată de mass-media: de fapt, este adevărat contrariul, iar orice fel de activitate criminală desfășurată de sirieni este foarte bine documentată. De fapt, grupurile de extremă-dreapta, politicienii populiști și rețelele de dezinformare susținute de Rusia se numără printre grupurile care au amplificat istoriile disponibile pe scară largă în mass-media tradiționale, susținând, în același timp, că acestea au fost mușamalizate.

Având în vedere că există peste 5 milioane de refugiați sirieni în întreaga lume, este inevitabil ca unii dintre ei să fi comis infracțiuni și, de asemenea, că femeile și fetele care fug de conflicte să fi fost, în unele cazuri, agresate în țările în care s-au stabilit.

Deci, este adevărat să spunem că învinovățirea refugiaților pentru violența de gen se potrivește adesea cu o agendă politică, ar putea merita să fie analizată: demascarea acestei teorii ar putea constitui un articol util despre modul în care dezinformarea pe bază de gen face parte din "manualul de strategii populiste".

MIT	INTERPRETARE FALSĂ	CONTEXT
"Femeia părea să nu opună rezistență..."	...și, prin urmare, a consimțit la atac"	"Blocarea" este un răspuns obișnuit la o astfel de traumă, iar acest răspuns nu are nimic de-a face cu consimțământul
Și bărbații sunt victime ale violenței. Femeile sunt la fel de predispuse ca și bărbații să fie agresoare	Feministele și presa tradițională ignoră atacurile asupra bărbaților	Atât bărbații, cât și femeile sunt victime ale violenței, la nivel global; dar femeile suferă de VG mult mai mult decât bărbații
Femeile fac adesea acuzații false de viol din partea bărbaților celebri	Femeile fac acuzații false pentru a obține un profit	Multe femei care au adus învinuiri împotriva unor bărbați celebri și-au văzut cariera distrusă chiar și atunci când au fost susținute de instanțe; acuzațiile false există, dar sunt considerate rare
O "adevărată" supraviețuitoare a unei agresiuni sexuale denunță întotdeauna imediat atacul	Persoanele care nu denunță atacurile fac acuzații false	Supraviețuitoarele sunt adesea traumatizate și în stare de șoc, iar comportamentul lor poate fi imprevizibil
Acuzațiile false de agresiune sexuală sunt frecvente	Femeile sunt automat crezute, iar reputația bărbaților este distrusă peste noapte.	Este foarte greu să dovedești o agresiune sexuală: procesele în instanță pot fi traumatizante și, ca urmare, multe femei nu aduc învinuiri oficiale. Multe sisteme fac diferența între cazurile "false" și cele "nefonde"
Solicitanții de azil și imigranții au provocat o creștere a numărului de agresiuni sexuale în locuri precum Suedia	Presa tradițională tace despre acest lucru pentru că îi este frică să nu jignească minoritățile din cauza corectitudinii politice	O creștere a numărului de agresiuni sexuale cauzată de o schimbare a metodelor de raportare a fost pusă în mod fals pe seama imigranților; infracțiunile comise de solicitanții de azil au tendința de a fi amplificate
Cele mai multe agresiuni sexuale asupra copiilor sunt comise de rețele de pedofilie	Un grup de agresori de elită comite atacuri, iar acest lucru este mușamalizat de mass-media	Această conspirație fantezistă are o istorie îndelungată: folosirea ororii reale a oamenilor față de acest tip de abuz împotriva oponenților este o formă deosebit de cinică de dezinformare

DEFINIȚII

Violența bazată pe gen (uneori scrisă ca GBV)

Aceasta include violul conjugal, prostituția forțată, căsătoria forțată și hărțuirea sexuală, precum și violența domestică și agresiunea sexuală.

TSPT (tulburare de stres posttraumatic)

Supraviețuitorii violenței bazate pe gen, soldații și victimele dezastrelor se numără printre cei care suferă de TSPT. Simptomele variază și pot fi imprevizibile și adesea par complexe, contrare sau confuze. De exemplu, cei care suferă de această tulburare pot avea dificultăți fie în a adormi, fie în a dormi. TSPT îi poate face pe oameni să se simtă tensionați și în gardă, împiedicându-i să iasă în oraș, dar la alții poate provoca accese de furie și agresivitate sau comportamente riscante, nesăbuite și "autodistructive".

Pizzagate

O teorie a conspirației complet dezmințită și deosebit de fantezistă care datează din a. 2016: precum că un consilier al candidatei la președinția SUA, Hillary Clinton, opera o rețea de trafic de copii în scopuri sexuale dintr-o pizzerie din Washington, DC,

Retraumatizarea

Înrăutățirea simptomelor traumatiche ca urmare a reexpunerii la materiale traumatiche: acest lucru se poate întâmpla în timpul interviurilor jurnalistice sau prin consumul de conținut "declanșator".

REFLECTAREA VIOLENTEI BAZATE PE GEN

NOTA REDACȚIEI

Este nevoie de ani de zile pentru a dobândi un bun "simț al știrilor" în ceea ce privește ceea ce reprezintă o știre adevărată, dar, odată dobândit, este nevoie de editori experimentați pentru a descoperi o știre falsă. Vedeți mai multe detalii în Manualul cu privire la Dezinformare al IWPR (p 32). Rețineți că istoriile de dezinformare foloseau adesea cele mai oribile crime posibile pentru a înfuria oamenii: liderii medievali care datorau bani cămătarilor evrei nu i-au acuzat că au furat mere, ci că au ucis copii. Abuzul asupra copiilor, violul, schimbarea forțată a sexului se numără printre acuzațiile care pot stârni emoții. Propagandistul Kremlinului a acuzat în mod fals Ucraina de genocid și crucificare, numindu-l în același timp pe președintele Volodymyr Zelenskyy nazist (deși este evreu).

Violența de gen a fost întotdeauna un domeniu în care există o cantitate semnificativă de neînțelegeri și informații false. Este un subiect care este adesea tabu, iar lucruri precum profilurile înfractorilor și comportamentul supraviețuitoarelor pot fi foarte diferite de înțelegerile reconfortante sau de "bun simț" ale lumii. De exemplu, poate fi dificil pentru o societate să admită că abuzul asupra copiilor se întâmplă în cadrul familiei, și nu este rezultatul implicării unor persoane din afară.

Acest lucru se transformă uneori în dezinformare; o serie de grupuri au interesul de a amplifica sau distorsiona modul în care oamenii înțeleg acest subiect. Uneori există legături complexe: grupurile de extremă dreapta, de exemplu, încearcă să dea vina pe imigranți pentru agresiunile sexuale violente. Deși grupurile politice antiUE pot încerca să amplifice aceste mesaje false pentru a promova discordia. Această dezinformare poate fi distribuită "inocent", de

către persoane care sunt cu adevărat preocupate de siguranța femeilor din comunitate.

Uneori poate fi mai subtilă și mai greu de observat; unele grupuri pentru drepturile bărbaților au afirmat în mod fals că femeile sunt la fel de predispuse ca și bărbații să comită atacuri, în ciuda dovezilor copleșitoare care demonstrează contrariul. În mod evident, nu toți bărbații sunt responsabili de violența împotriva femeilor: dar negarea faptului că bărbații sunt în proporție covârșitoare responsabili de violența în familie este falsă și este posibil să îngreuneze accesul la justiție în cazurile de violență în familie.

În toate cazurile, ar trebui să se utilizeze tehnici similare de verificare a faptelor.

VERIFICAȚI SURSA

Este prea bună sau prea rea pentru a fi adevărată?

Există o țintă evidentă?

Este o "poveste de groază" reambalată?

Presupusa mușamalizare este deja de domeniul public?

Spune istoria o glumă pentru a confirma o narațiune?

“
Este un lucru care îi face pe oameni să se simtă inconfortabil - faptul că bărbații sunt covârșitor de responsabili pentru violența împotriva femeilor și a copiilor lor.

Sursă: <https://www.abc.net.au/everyday/who-perpetrates-domestic-violence/102034306>

SCENARIU

Un megastar de la Hollywood a fost acuzat că a agresat sexual o tânără actriță aspirantă cu mai mulți ani în urmă. Toată lumea reflectă procesul de judecată în curs și există o mulțime de speculații că ea vrea doar banii lui. Cum ar trebui să reflectați acest subiect în revista colegiului dumneavoastră?

- Ar trebui să scrieți un articol de analiză despre cum atât de multe femei astăzi fac bani din acuzații false, pentru că a devenit atât de ușor să dai vina pe bărbați. Este evident că el este nevinovat și este adevărata victimă, altfel ea l-ar fi acuzat la momentul respectiv.
- Ar trebui să scrieți un articol de analiză despre cum atât de mulți bărbați puternici au reușit să reducă la tăcere acuzatorii și să-și acopere urmele folosind instanțele, echipele de PR și banii pentru a cumpăra tăcere: este evident că este vinovat.
- Puteți folosi procesul ca un prilej de știri pentru a discuta despre dezinformarea privind violența de gen și despre ce se poate face în acest sens. Ați putea include informații despre serviciile de sprijin din zona dumneavoastră pentru supraviețuitoarele violenței.
- Ar trebui să folosiți acest proces ca un prilej de știri pentru a reflecta cazurile reale de viol, care implică, de obicei, străini care atacă oameni în timp ce aceștia se întorc acasă prin locuri întunecate. Poate un ghid care să le spună femeilor ce haine să poarte, precum și locurile și activitățile pe care trebuie să le evite?

ISTOCK

FEEDBACK

Dacă ați ales opțiunea A sau opțiunea D, ați căzut victimă dezinformării pe bază de gen. De fapt, femeile care îi acuză pe bărbații puternici de violență de gen au adesea de suferit din punct de vedere profesional, personal și financiar. Persoanele cu profil înalt sunt, de obicei, în poziția de a vă afecta cariera, de a vă afecta reputația și au existat mai multe cazuri de bărbați puternici care și-au folosit profilul înalt pentru a le reduce la tăcere pe cele pe care le-au abuzat. Este notoriu faptul că este dificil să se obțină o condamnare în cazurile istorice de abuz, iar mulți supraviețuitori nu doresc să retrăiască trauma: într-adevăr, unii au luat bani și au semnat acorduri de confidențialitate, ceea ce înseamnă că cazurile lor nu vor fi făcute publice niciodată. Acest lucru explică de ce atât de mulți bărbați (de-a lungul istoriei și într-o serie de contexte) au scăpat atât de mult timp.

Există în mod clar unele incidente îngrozitoare de agresiune care implică străini, dar datele ne spun că femeile sunt cel mai probabil să fie atacate de cineva pe care îl cunosc, de obicei un partener. Este cu siguranță responsabil să sensibilizăm publicul cu privire la "pericolul străinului" și să raportăm atacurile, dar a le spune femeilor ce să poarte poate suna ca o blamare a victimelor și o distragere a atenției de la problema reală (a bărbaților care violează femei).

Acestea fiind spuse, ar fi iresponsabil să spui că acuzatul este vinovat, dacă nu poți susține acest lucru cu dovezi. Deși sunt relativ rare, acuzațiile false apar uneori, iar cei acuzați au dreptul la o reputație. Restricțiile de relatare pentru procesele în curs există pentru a se asigura că speculațiile nu prejudiciază un proces.

Opțiunea C ar părea să aibă sens pentru reporterii etici: în acest caz ați putea furniza informații care pot ajuta cu adevărat pe cineva, în loc să repetați mituri și dezinformări.

DEFINIȚII

Manualul de strategii populiste (eng. *populist playbook*)

În ultimele decenii, în întreaga lume, a apărut un nou tip de lider, iar metodele lor sunt considerate a fi strâns legate de ascensiunea rețelelor de socializare: decât să caute o poziție de mijloc, populiștii mai degrabă prosperă pe baza controverselor. Divertismentul, clasamentele și sloganurile simple sunt mai importante decât guvernarea; flerul, intuiția, sentimentele și un anumit apel la "valorile de bun simț" sunt mai importante decât datele și dovezile. În acest tip de politică există o neîncredere față de experți și academicieni și se bazează pe o obsesie față de dușmani imaginari, grupuri de outsiders și elite metropolitane.

Narațiuni înarmate

Un atac care urmărește să submineze civilizația, identitatea și voința adversarului. Generând confuzie, complexitate și schisme politice și sociale, el încurcă răspunsul din partea apărătorului. (Sursa: <https://weaponizednarrative.asu.edu>)

Traumă vicariantă

Persoanele care petrec mult timp expuse la conținuturi care descriu sau înfățișează traume - moderorii de conținut din social media, de exemplu, sau jurnaliștii specializați în interviuarea supraviețuitorilor violenței - sunt ele însele expuse riscului de a fi traumatizate. Puteți dezvolta strategii profesionale, cum ar fi stabilirea unor limite clare între viața profesională și cea socială, pentru a reduce riscul

INTERVIU

CU EMILIA ȘERCAN

NOTA REDACȚIEI

Emilia Șercan este o jurnalistă de investigație premiată și lector. În ciuda recunoașterii internaționale pentru munca sa, ea a devenit ținta unei campanii de calomnie după a dezvăluit fraudele academice comise de personalități publice din România, țara ei de naștere.

„În retrospectivă, greșeala mea a fost că nu am făcut lucrurile publice mai devreme. Am vorbit despre ce s-a întâmplat peste aproximativ șase săptămâni. Dacă aș fi făcut-o mai devreme, probabil că situația ar fi fost foarte, foarte diferită”

Prima linie de luptă a Emiliei Șercan este o bibliotecă. Ea a petrecut ani de zile investigând fraudă academică a unora dintre cele mai puternice personalități ale țării: politicieni, inclusiv fostul premier Nicolae Ciucă, generali ai serviciilor de inteligență și armată, ofițeri de poliție, profesori, procurori și judecători.

Doctoratele au devenit importante în România după căderea comunismului. Pe măsură ce universitățile au proliferat, calificările de învățământ superior au devenit cheia pentru a ajunge printre eşaloanele superioare ale puterii. Plagiatul s-a răspândit intens, permițând persoanelor mai puțin calificate să ajungă în poziții importante și să rămână acolo.

„Prima mea investigație, în 2015, asupra tezei de doctorat a lui Gabriel Oprea (pe atunci premier) a fost declanșată de curiozitate”, spune Șercan. Aceasta a deschis cutia Pandorei. Am descoperit o rețea de oameni – cu putere și în funcții cheie – care și-au plagiat tezele.”

În opt ani, Șercan a adus la lumină peste 50 de cazuri individuale de fraudă academică în rândul personalităților publice, inclusiv foștii miniștri Sorin Cîmpeanu (învățământ) și Lucian Bode (afaceri interne) din cadrul Partidului Național Liberal de la guvernare, generalul Dumitru Dumbravă de la Serviciul Român de Informații și generalul de poliție și fost ministru de interne Petre Tobă.

„Am descoperit lucrări plagiatare de oameni cu foarte multă putere. Nimeni nu m-a dat în judecată, pentru că articolele mele erau atât de solide și bazate pe dovezi, [dar] au încercat să mă elimine în alte moduri”, spune Șercan.

„La început [în 2015] sistemul a reacționat într-un mod la care nu mă așteptam: au interzis accesul la tezele de doctorat în cadrul Bibliotecii Naționale. Până atunci eram acolo în fiecare săptămână.

Trebuia doar să completez o cerere și mi se înmâna materialul în zece minute.

„Apoi au schimbat regulile. Tezele de doctorat puteau fi consultate în continuare în bibliotecile facultăților sau universităților unde lucrările respective au fost susținute. Dar fără acces la Biblioteca Națională, posibilitățile de cercetare sunt reduse.”

Limitările au fost o piedică pentru Șercan, dar nu au oprit-o.

„Nu este atât de complicat să descoperi fraudă în aceste lucrări pentru că [autorii lor] au plagiat atât de prost. În una din teze am descoperit 73 de pagini copiate și lipite direct din altă sursă”, spune ea.

În 2019, Șercan a primit amenințări cu moartea după ce a dezvăluit cazuri de plagiat de la Academia Națională de Poliție din România. Ulterior, o instanță de judecată de la București i-a condamnat pe rectorul Adrian Iacob, și pe adjunctul acestuia, Mihail Marcoci, la trei ani de

închisoare cu suspendare pentru că au făcut presiuni asupra unui subaltern să o amenințe. În luna ianuarie a anului 2022, Șercan a publicat o investigație în media independentă PressOne, care dezvăluia că premierul Ciucă, fost general cu patru stele, a plagiat conținutul a 42 din cele 138 de pagini ale tezei sale de doctorat din 2003 privind știința militară.

Aproximativ cu o lună mai târziu, Șercan a primit un mesaj anonim pe Facebook, care a avertizat-o că cinci fotografii private cu ea au fost încărcate pe site-uri pentru adulți. Fotografii fuseseră făcute cu 20 de ani în urmă, în intimitatea casei sale, de către logodnicul ei de atunci. Șercan a raportat acest lucru poliției a doua zi dimineată, împărtășind o captură de ecran a mesajului. Mai târziu în aceeași zi, pe site-ul moldovenesc realitateadnmd.md a apărut aceeași captură de ecran. Când Șercan a întrebat cine se află în spatele scurgerii, poliția română a indicat ca sursă site-ul „fantomă”, patrianoastra.com.

Șercan a trimis apoi o scrisoare liderilor politici ai țării, inclusiv președintelui, premierului, ministrului Afacerilor Interne, șefului poliției și procurorului general, în care a subliniat că s-au scurs date dintr-un dosar penal și cineva încearcă să mușamalizeze acest lucru. A doua zi după ce a trimis scrisoarea, site-ul patrianoastra a fost închis. Consecutivitatea evenimentelor indică faptul că su fost implicați polițiști și politicieni. Șercan a consultat experți independenți în securitate cibernetică, inclusiv Qurium, o fundație pentru drepturile digitale cu sediul în Suedia: o analiză criminalistică a telefonului ei mobil nu a găsit nicio dovadă de hacking, sugerând că acele capturi de ecran ar fi putut fi scurse doar de poliție.

„Nu am trimis niciodată [captura de ecran] nimănui altcineva. M-am simțit pierdută. M-am întrebat la cine aș putea apela pentru protecție dacă poliția a scurs probe dintr-un dosar penal”, spune Șercan.

„A fost o operațiune kompromat, o încercare de asasinat moral.”

Scurgerea și mușamalizarea au fost urmate de încercări din partea parchetului de a îngropa cazul și de a-l închide. Dar, între timp, cazul lui Șercan devenise public și cunoscut, ceea ce însemna că nu putea fi ignorat.

„În retrospectivă, greșeala mea a fost că nu am făcut lucrurile publice mai devreme”, spune ea. „Am vorbit despre ce s-a întâmplat peste aproximativ șase săptămâni. Dacă aș fi făcut-o mai devreme, probabil că situația ar fi fost foarte, foarte diferită.”

„Nu știu cum să spun, îmi era rușine. Acestea erau poze personale la mine acasă... nimeni n-are vrea ca altcineva să vadă cum ești în propria ta casă, înfășurată într-un prosop după duș. M-am simțit vinovată cumva, în loc să mă gândesc că

problema nu erau pozele, ci faptul că cineva le-a furat și le-a difuzat.”

„Am încercat să urmez calea legală. Am încercat să merg la autorități, cele care sunt împuternicite să mă protejeze ca cetățean. Dar autoritățile române s-au transformat în agresorii mei. Aceasta a fost o lecție foarte importantă pentru mine”.

„Una dintre modalitățile de a ne proteja este să vorbim public, chiar dacă este vorba despre lucruri care ne fac să ne simțim vulnerabili, vinovați sau rușinați.”

Șercan se bucură că încercarea de a o „asasina moral” nu a reușit. Dar regretă că a pierdut timpul pe care altfel l-ar fi petrecut făcându-și meseria de

jurnalist. „Până în 2021 am publicat aproximativ 26 de articole pe an – în 2022 am publicat doar 12, iar unele erau legate de cazul meu”, spune ea. „În 2023 am publicat șapte și patru au fost legate de cazul meu.”

„Este important să vorbești în public. Pentru mine a devenit o formă de protecție. Ar putea avea și un efect distorsionat, pentru că unii jurnaliști ar putea ajunge să se autocenzureze pentru a evita să treacă prin ceea ce mi s-a întâmplat mie. [Dar] sper că alții colegi se vor simți mai puternici în lumina cazului meu și își vor face treaba fără nicio presiune.”

DEFINIȚII

Avertisment de conținut

Un avertisment de conținut este o declarație făcută înainte de partajarea unui conținut care poate deranja anumite categorii de public: de exemplu subiecte precum autovătămarea, abuzul sexual sau violența. Avertismentele pot lua mai multe forme și trebuie să fie legate de așteptările audienței: de exemplu, unii radiodifuzori au un „prag” la ora 21:00, după care emisiunile prezintă adesea mai multe subiecte „pentru adulți”. Avertismentul nostru de conținut vine sub forma unei declinări a răspunderii la pagina 2.

Testul Bechdel

Ceea ce a început ca o glumă într-o bandă desenată din 1985 a devenit un fel de fenomen în cadrul studiilor media. Regulile sunt simple: pentru ca un film să treacă testul, trebuie să includă „cel puțin două femei, care vorbesc între ele, despre altceva decât un bărbat”. Diverse studii au evidențiat cât de multe filme eșuează și au presupus că sub-reprezentarea femeilor în filme contribuie la dezinformarea de gen.

Alfabetizarea mediatică

Aceasta reprezintă măsura în care publicul poate accesa și analiza cu succes mesajele media; atunci când vă planificați campania este important să luați în considerare că unele audiențe așteaptă jocuri de cuvinte sofisticate, referințe culturale și glume care i-ar putea înstrăina pe alții.

DEZINFORMAREA ÎMPOTRIVA COMUNITĂȚILOR LGBTQ

Dezinformarea pe bază de gen are un impact disproporționat asupra comunităților marginalizate, cum ar fi persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgender, queer (LGBTQ), agravând discriminarea cu care acestea deja se confruntă.

Mișcările împotriva identității de gen au demonstrat capacitatea de a mobiliza un sprijin public larg contra reformei legislative și politice pe probleme prioritare pentru activiștii LGBTQ și mișcării feministe, inclusiv parteneriate între persoane de același sex, educație sexuală cuprinzătoare (CSE), dreptul la avort și drepturile persoanelor transgen. Acestea au demonstrat, de asemenea, o capacitate semnificativă de a stabili agende politice și de a prezenta evoluțiile societății într-o anumită lumină.

Dezinformarea și ura răspândită online au crescut exponențial: rețelele sociale amplifică afirmațiile false și insultele împotriva acestei comunități, răspândindu-se cu viteza luminii și declanșând reacții online extreme, inclusiv instigări la violență pe baza afirmațiilor că comunitatea este un pericol pentru societate. Aceste campanii folosesc frecvent știri false bazate pe frică și limbaj violent și discriminatoriu pentru a consolida stereotipurile, sistemele patriarhale de opresiune și abordările binare față de gen și sex.

În numele valorilor tradiționale și al principiilor religioase, unele grupuri folosesc dezinformarea anti-LGBTQ pentru a discredita activiștii care cer drepturi egale, în timp ce obiectivele politice îi determină pe alții să invoce figuri de stil homofobe în încercarea de a-și defăima adversarii.

Observatorul European Digital Media (EDMO) a declarat în 2023 că dezinformarea intenționată și neintenționată anti-LGBTQ a fost deosebit de prolifică și „deseori incită la ură împotriva minorităților, legilor și instituțiilor”.

Dezinformarea provine atât din teoriile conspiraționiste, cât și din problemele actuale, cum ar fi adoptarea legislației în anumite țări, așa cum s-a întâmplat cu recenta ratificare a Convenției de la Istanbul în Moldova. Criticii au susținut că aceasta ar deschide calea către căsătoriile între persoane de același sex.

Subiecte false descriu persoanele LGBTQ ca fiind bolnavi mintal, pedofili, violenți și responsabili de împușcături în masă, în timp ce teoriile conspiraționiste vorbesc despre „dictatura” filosofiei LGBTQ+ și „îndoctrinare”. În anul 2022, de exemplu, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a detectat un focar de variolă a maimuțelor, iar în Europa au început să se răspândească zvonuri false ce susțineau că aceasta este o boală specifică doar homosexualilor.

Teoriile conspiraționiste sunt extrem de diverse și acoperă diferite subiecte. Mesajele sunt adesea

folosite pentru a prezenta Occidentul ca fiind corupt și impunându-și ideologia prin forță sau prin metode alunecoase. Unul dintre cele mai des întâlnite zvonuri în acest sens este că mai multe țări interzic utilizarea în mod obișnuit a cuvintelor „tată”, „mamă”, „băiat” sau „fată”, în legislație și în mediile educaționale, sau că alții le reintroduc după ce au fost eliminate, deși această eliminare nu avuse loc niciodată. Acesta este și cazul guvernului italian, condus de premierul Giorgia Meloni, despre care se spune în mod fals (în Italia, Spania și Polonia printre altele) că a abolit clasificarea „părinte 1” și „părinte 2” sau „al treilea gen” din documentele italiene, deși acești termeni nu au apărut niciodată în primul rând.

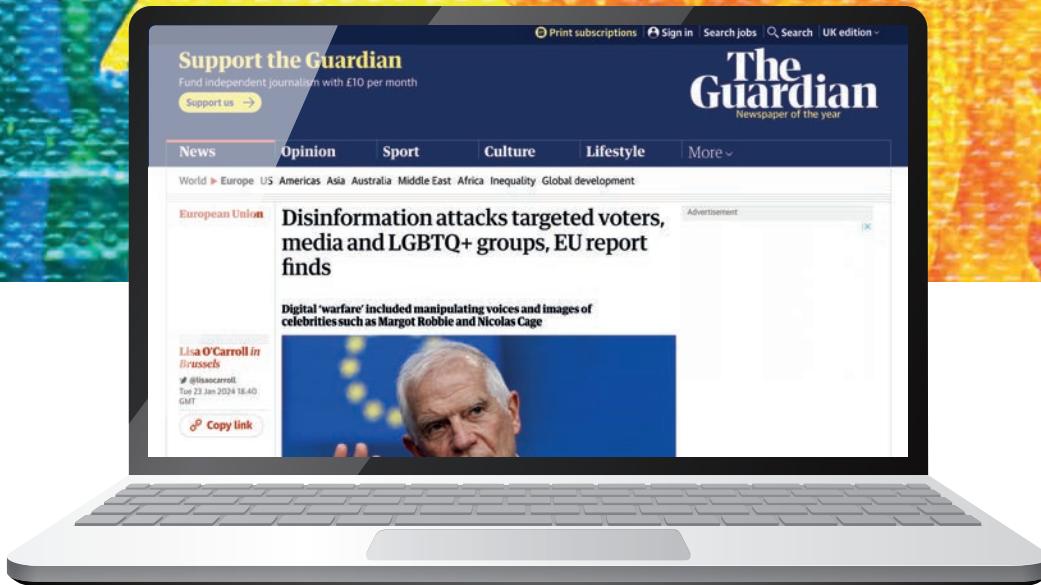
Rusia a fost în fruntea actorilor de stat care alimentează dezinformarea anti-LGBTQ; narativele sale au găsit pământ fertil în toată Europa și nu numai. Sub conducerea președintelui Vladimir Putin, guvernul rus a ținut din ce în ce mai mult această comunitate în scopuri politice, conducând un efort de reprimare a stilurilor de viață „netradiționale” care sunt definite drept dovezi ale decăderii morale occidentale. În anul 2013, Duma Rusă a adoptat o lege care interzicea promovarea „propagandei gay” către minori, iar în noiembrie 2023, Curtea Supremă a Rusiei a interzis „mișcarea LGBT”, declarând-o „extremistă”.

De exemplu, instituțiile guvernamentale pro-ruse din Cehia și Slovacia au publicat în mod repetat articole pe tema educației sexuale. Analizând astfel de articole în perioada anilor 2007-2016, cercetătoarea Lucie Jarkovská a identificat eforturi coordonate de denaturare a liniilor directe, de demonizare a susținătorilor educației sexuale și de a insufla un sentiment de panică. În mod similar, în Croația, în timpul dezbaterii despre introducerea educației sexuale cuprinzătoare în școală, mișcarea anti-gen a distribuit pliante care susțin că educația sexuală promovează abuzul sexual asupra copiilor, homosexualitatea și este împotriva valorilor familiei.

Saltul de la insulte online la un pericol adevărat în viața reală este preocuparea principală a activiștilor.

Având în vedere evoluția rapidă a rețelelor sociale și accelerarea campaniilor de dezinformare anti-LGBTQ, cadrele legale și politice relevante sunt inadecvate pentru a aborda impactul asupra comunității și pentru a limita polarizarea din cadrul societății. Ca urmare, grupurile și instituțiile care răspândesc și folosesc dezinformarea pe bază de gen și anti-LGBTQ ca armă în atingerea scopului lor politic, economic sau personal sunt rareori trase la răspundere.

În fața unei astfel de dezinformări, reportajele mass-media nu ar trebui să pretindă a fi neutre: orice eșec de a contracara dezinformarea anti-

LGBTQ întărește status quo-ul. Mass-media poate sprijini încercările de a aborda aceste probleme încercând să risipească stereotipurile de gen și homofobe care alimentează dezinformarea anti-LGBTQ și abordând dezinformarea anti-LGBTQ ca subiect permanent asupra căruia va raporta.

Ce putem face în această privință

Amploarea acestei provocări este semnificativă. Campaniile de dezinformare pe bază de gen au demonstrat capacitatea de a mobiliza un sprijin public larg împotriva reformei legislative și de politici, fie că s-au concentrat pe probleme specifice comunităților LGBTQ, fie pe probleme mai ample legate de orientarea pro-occidentală a unei țări, cum ar fi în cazurile Moldovei și Georgiei. Scopul principal al acestor tactici este de a crește decalajul social, de a crea polarizare pentru a destabiliza coalițiile sau de a face guvernele să se teamă de reacții în cazul în care implementează obiective politice specifice.

Jurnaliștii pot face următoarele lucruri:

1. Pot adopta tehnici de raportare sensibile la LGBTQ

Având în vedere stereotipurile predominante și discriminarea față de comunitatea LGBTQ, reporterii nu pot pretinde pur și simplu că sunt neutri față de situația acesteia, deoarece reportajele media fie întăresc stereotipurile LGBTQ, fie le provoacă. O modalitate prin care mass-media poate contesta dezinformarea pe bază de gen împotriva comunității LGBTQ este contestarea stereotipurilor care o alimentează prin raportare sensibilă la gen.

Raportarea sensibilă la aspecte LGBTQ poate fi realizată în următoarele moduri:

- Selectați sursele și subiectele pentru a atinge o prezență echilibrată a femeilor și bărbaților, reflectând componența societății și experiențele umane.
- Utilizați un limbaj sensibil la LGBTQ.
- Evitați să tratați comunitățile LGBTQ doar ca victime și reprezentați-le, în schimb, ca persoane cu capacitate de determinare ce iau măsuri active pentru a-și îmbunătăți viața.

- Raportați subiectele legate de persoanele LGBTQ și evenimentele care li se întâmplă și atunci când acestea nu sunt negative. Există atât de multe evoluții pozitive, generate de advocacy și activismul persoanelor LGBT.
- Încercați să prezentați persoanele LGBTQ care nu caută drepturi speciale, ci în schimb doresc să reprezinte campaniile lor de obținere a drepturilor generale ale omului.
- Oferiți comunității LGBTQ o platformă, inclusiv prin interviuri.

2. Faceți ca dezinformarea pe bază de gen împotriva grupurilor LGBTQ să fie subiectul Dvs.

Mass-media poate pune sub reflector dezinformarea pe bază de gen prin investigarea și raportarea asupra unor campanii specifice într-un mod obiectiv, intervievând experți pe probleme de dezinformare, gen și experți LGBTQ pentru a oferi analize.

Jurnaliștii pot face următoarele lucruri:

- Asigurați-vă că sunteți conștienți și aveți legatură cu coaliții și organizații mai mari ce lucrează asupra dezinformării anti-LGBTQ
- Raportați date exacte despre dezinformarea axată pe LGBTQ
- Asigurați-vă că vorbiți cu persoana/organizația potrivită, verificând ce experiență au activiștii înainte de a presupune că sunt experți sau că reprezintă colectivul
- Înainte de a dezvălui orientarea sexuală, identitatea de gen, sau expresia de gen a unei persoane, întrebați-vă dacă acest lucru este relevant pentru subiectul abordat. Dacă în același context, jurnaliștii nu ar include informația că persoana este heterosexuală, atunci acest lucru nu este relevant
- Cu excepția cazului în care o persoană vorbește public deschis despre orientarea sa sexuală, identitatea de gen sau caracteristicile sexuale, evitați mai întâi să identificați o persoană LGBT ca lesbiană, gay, bisexuală, transgen, intersexuală sau ca parte a comunității LGBTI fără permisiunea expresă a acesteia

DEZINFORMAREA PE BAZĂ DE GEN ÎN MOLDOVA

DEZINFORMAREA ÎMPOTRIVA COMUNITĂȚILOR LGBTQ

CONTINUARE

VERIFICAREA FAPTELOR

Afirmație: "Forțele concrete care se opun libertății și adevărului încearcă să își atingă scopurile prin distrugerea valorilor tradiționale, familiale și recurgând la o falsă libertate - de exemplu, cu ajutorul propagandei LGBT, încercând să legalizeze schimbarea de sex pentru copiii minori, ocolindu-i pe părinții lor"

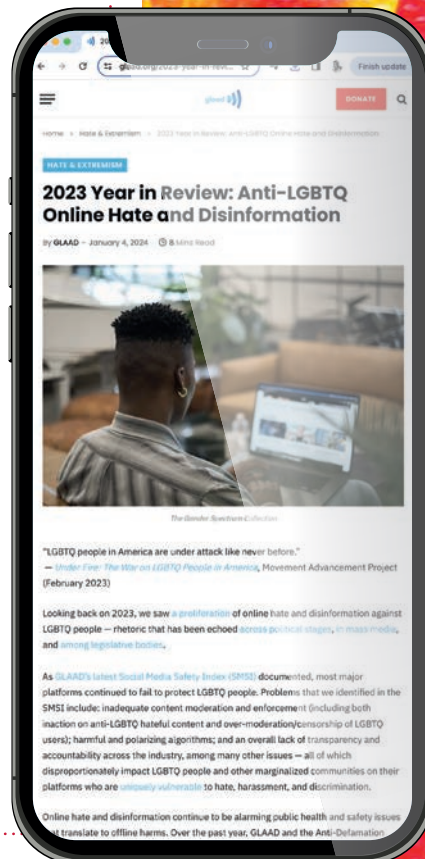
Statut: Fals

Context: Aceasta este o afirmație falsă, care reflectă proliferarea dezinformării de gen împotriva comunităților LGBTQ. Distribuită adesea prin intermediul canalelor în limba rusă și a celor pro-Kremlin în limba georgiană. Deși această retorică homofobă își are rădăcinile în sentimente religioase și naționaliste, în mod ironic, este destul de globală. Campaniile s-au axat pe educația sexuală, cu acuzații potrivit cărora "Occidentul legitimează pedofilia, că educația sexuală din școli contribuie la pervertirea adolescenților, că identitatea de gen este schimbată în Occident fără consimțământul părinților și că copiii sunt îndepărtați din familii conservatoare care consideră homosexualitatea inacceptabilă". De fapt, aceste sentimente pot fi auzite în Uganda și India; și chiar în Occident, unde, în țări precum SUA, "Occidentul" este înlocuit cu "o elită liberală". De fapt, aceste sentimente homofobe își au adesea originea în mișcările conservatoare și evanghelice.

O mare parte din dezinformarea împotriva Ucrainei în Georgia a inclus conținut homofob, inclusiv ideea că lupta Ucrainei împotriva invaziei rusești a fost în primul rând o luptă pentru drepturile homosexualilor. Actorii pro-Kremlin au folosit tehnica dilemei false care prezintă Rusia ortodoxă ca o contrapondere la "Occidentul pervers" - un luptător împotriva "LGBT-zării". Liberalii, persoanele LGBTQI și promovarea homosexualității sunt prezentate ca fiind principala amenințare la adresa copiilor: narațiunile s-au axat pe predarea problemelor de egalitate, pe educația sexuală în contexte formale și non-formale și pe legea anti-discriminare a țării, care este prezentată ca fiind o încălcare a drepturilor copiilor. Sursele de limbă georgiană au avut tendința de a se concentra pe răspândirea de informații false împotriva actorilor locali proeminenți, inclusiv jurnaliști, politicieni, activiști civici. Politiciene georgiene proeminente și asociate ale acestora au fost atacate pe teme de moralitate sexuală, inclusiv președintele Georgiei, Salome Zourabichvili, și mama celui de-al treilea președinte al Georgiei, încarcerat, Mikheil Saakașvili. Jurnaliști de la instituții media care au criticat guvernul au fost atacați cu insulte homofobe, la fel ca și liderii ai protestelor antiguvernamentale. Organizații de extremă dreapta precum "Eri, Raoba, Imedi" (Națiune, Identitate, Speranță în georgiană, acronimul este ERI, națiune) au acuzat Occidentul colectiv de încălcarea tradițiilor georgiene și a instituției familiei. Într-o emisiune difuzată la "Eri Media", la 9 iulie 2023, liderul său, Levan Vasadze, a făcut apel la sentimentele național-religioase, după eșecul marșului Tbilisi Pride din 8 iulie, cerând autorităților să interogheze toți ambasadorii străini care au fost "provocatori" și "luptă împotriva voinței națiunii georgiene" pentru că au susținut festivalul Tbilisi Pride.

SURSA

Declarația prim-ministrului Georgiei, Irakli Gharibashvili, care a participat la Conferința de acțiune politică conservatoare (CPAC) din Ungaria, 4 mai 2023

LUCRU PRACTIC: PLANIFICAREA UNEI

CAMPANII

Punerea în practică a conceptelor de dezinformare bazată pe gen

Campanii conduse de public. Fiți clar(ă) cu privire la mesajul sau mesajele dumneavoastră de bază

Încercați să evitați mesajele vagi, fiind specifici în ceea ce privește obiectivele, mesajele și audiența.

"Sensibilizarea cu privire la problemele de gen în mediul online" este un obiectiv vag, de exemplu. În schimb, "expunerea modului în care dezinformarea împotriva femeilor aflate la putere este amplificată în Moldova de conturi bazate în Rusia" este mai precisă.

Gândiți-vă la modelul PESO

PESO este prescurtarea de la Paid, earned, shared, owned (plătit, câștigat, partajat, deținut) și este utilizat pentru a descrie mass-media: este util să ne gândim la acest aspect atunci când planificăm și comandăm campanii. Mass-media "plătită" este publicitatea tradițională și conținutul publicitar sponsorizat; mass-media "câștigată și partajată" este conținutul generat de utilizatori și social media despre o marcă; iar mass-media "deținută" poate include un blog al companiei, un canal oficial pe YouTube sau o pagină web controlată în totalitate de o organizație.

Folosiți limbajul publicului dumneavoastră

Uneori, "industria de combatere a dezinformării" poate folosi un limbaj academic, termeni tehnici și jargon care vă pot înstrăina sau confunda publicul. De multe ori este mai bine să folosiți

un limbaj simplu și propoziții scurte: dacă este necesar să folosiți termeni necunoscuți, încercați să îi explicați pe măsură ce îi folosiți.

Selectează-ți cu grijă modelele de urmat

Învățați de la industria publicitară: ei știu că oamenii vor asculta persoanele cu care publicul se poate identifica. Stabilirea relațiilor cu persoane influente, în care publicul are încredere, poate fi utilă. Trebuie să le alegeți cu atenție și în afara grupului firesc de colegi.

Nu presupuneți că publicul dumneavoastră este ca dumneavoastră

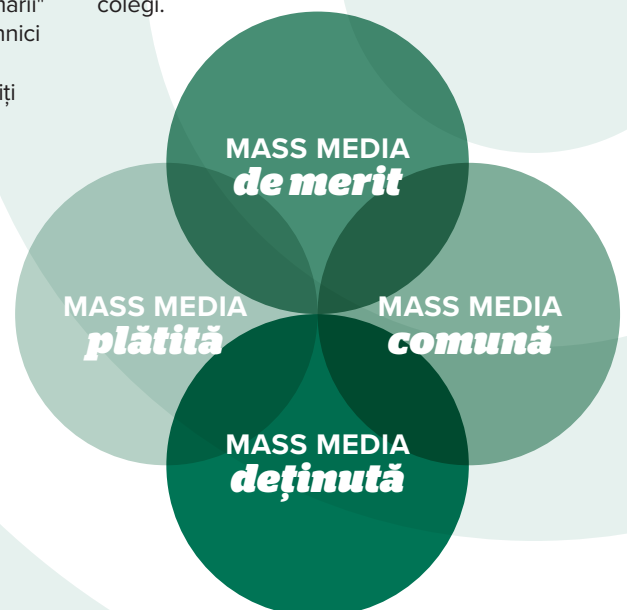
Atunci când faceți campanie pe teme în care credeți cu tărie, poate fi ușor să ajungeți într-o "cameră cu ecou", în care toată lumea este de acord cu ideile dumneavoastră. Gândiți-vă la publicul dumneavoastră țintă. Ce îi motivează? Ce mass-media consumă? Cât de multă schimbare sunt capabili să facă?

Învățați, revizuiți și oferiți feedback

Încercați să surprindeți, să analizați și să învățați atât din succesele, cât și din eșecurile dumneavoastră. Încercați să vă grupați mesajele înainte de a le publica și să obțineți feedback de la persoane din afara grupului dumneavoastră de colegi.

Circa 50% din conversația despre Amber a fost generată în mod neautentic.”
Alexi Mostrous, podcastul „Who Trolled Amber” (care a analizat trolii cu normă întreagă și implicarea guvernului saudit în rețelele sociale cu privire la procesul de judecată dintre Johnny Depp și Amber Heard)

SURSĂ

Puteți găsi cu mult mai multă informație despre teoria schimbării comportamentului în manualul de dezinformare IWPR:

<https://iwpr.net/global-voices/print-publications/moldova-disinformation-handbook>

„Ideologia mondială rusească este distructivă” Church Times

<https://www.churchtimes.co.uk/articles/2022/25-march/comment/opinion/russian-world-ideology-is-destructive>

61%

**dintre moldoveni
le este greu să facă
distincția între știrile
false și cele reale**

SURSA: https://internews.org/wp-content/uploads/legacy/2019-02/03_INTERNEWS_Final%20report_25.10.18_EN-web.pdf

EXERCİTIU SCENARIU

Ați văzut un mesaj pe Telegram în care se spune că oficialii UE propun legi pentru a forța țările să legalizeze pedofilia ca parte a unei agende LGBTQ. Care este cea mai bună modalitate de a contracara acest lucru?

- a) O campanie pe mai multe canale, bazată pe cercetare, care să implice televiziune, susținerea unor celebrități și o campanie pe termen lung în social media, care implică mai multe mesaje testabile.
- b) O simplă dezmințire este suficientă: odată ce oamenii au cunoștință de fapte, își vor schimba părerea.
- c) Un articol de opinie în Church Times.
- d) O serie de podcast-uri conduse de tineri.

FEEDBACK

Această istorie complet falsă a fost, din păcate, promovată de unele canale rusești. Deci, ce puteți face în legătură cu ea?

O reacție firească este de a face o declarație tradițională de "factcheck". De exemplu, ați putea explica faptul că nu există nicio dovadă pentru această afirmație falsă și ați putea informa publicul că nu există nicio țară în Europa în care pedofilia este legală. Poate că, dacă oamenii ar fi ființe raționale ghidate de logică, acest lucru ar fi suficient!

Planificarea unei campanii de combatere a dezinformării în viața reală este mult mai complexă. De fapt, celor mai mulți oameni nu le place să fie corecțai, mai ales dacă au fost expuși de multe ori la mesaje false. Nu uitați că oamenii împărtășesc adesea lucruri care îi enervează, așa că afirmațiile false și nebunești ajung mai departe decât plictisitorul adevăr. În cel mai rău caz, la fel ca atunci când ți se spune "calmează-te", deseori înrăutățește situația, motiv pentru care Internetul pare uneori atât de plin de oameni care se ceartă pe marginea faptelor. Aceasta este o lecție importantă de învățat atunci când se planifică o campanie.

Un podcast poate fi o modalitate bună de a face o scufundare profundă în acest subiect. În secțiunea de resurse a acestui manual există câteva podcasturi bune de combatere a dezinformării. Provocarea este că acest format în mod tradițional nu atrage audiențe foarte mari în Moldova, și poate nu pe cei mai vulnerabili la acest mesaj anume.

Un articol de opinie într-un ziar bisericesc ar putea funcționa. În acest fel, puteți viza audiențe specifice: trebuie să analizați motivul pentru care dezinformarea s-a răspândit. Poate că, în acest caz, istoria pare să fi vizat persoanele care au valori "tradiționale", poate persoanele în vârstă care nu au abilități bune de verificare online.

Este important să înțelegem motivația din spatele acestui tip de mesaje și "opoziția falsă" pe care încearcă să o introducă în înțelegerea oamenilor. Scopul este de a încerca să-i facă pe oameni să nu aibă încredere în UE și de a promova "ideologia lumii ruse" (Русский мир), ideea că doar Rusia poate proteja "valorile tradiționale" de "Occidentul decadent". Legând Biserica Ortodoxă de această idee, se poate normaliza ideea falsă că toți credincioșii sunt uniți împotriva Occidentului. Ei vor să promoveze o viziune mondială "noi împotriva lor", în care secularismul militant vrea să zdrobească unitatea ortodoxă, comunitatea gay vrea să distrugă familia și așa mai departe.

Este fals, desigur: mulți oameni din Biserica Ortodoxă sunt ferm împotriva ideologiei lumii ruse. Mulți creștini ortodocși s-au pronunțat împotriva folosirii credinței lor pentru a justifica crimele de ură și invaziile, atât informal, cât și în declarații oficiale, cum ar fi Declarația de la Volos, care descrie Ideologia lumii ruse drept erezie: a fost semnată de 1600 de teologi și clerici, din cadrul Bisericii Ortodoxe, inclusiv mulți ruși. Așadar, contactarea liderilor religioși de încredere poate fi potențial utilă.

O campanie multicanal ghidată de cercetarea preferințelor publicului poate fi uneori un "standard de aur", dar, desigur, foarte costisitoare și, prin urmare, nerealistă fără un buget uriaș. Amintiți-vă că unele dintre cele mai de succes campanii de bază - cum ar fi mișcarea #metoo - au început cu un număr mic de persoane și s-au schimbat în timp. În această incidență, există, de asemenea, un pericol real de a amplifica istoria.

DEFINIȚII

#MeToo movement

Mișcarea (și hashtag-ul) își are originea într-o campanie de bază din 2006, inițiată de activista socială americană Tarana Burke. A devenit un fenomen global un deceniu mai târziu, după ce mai multe supraviețuitoare ale agresiunilor sexuale și-au numit agresorul: de la Bălți la Bangalore, multe altele și-au împărtășit istoria.

Decalajul digital

Decalajul dintre cei care au acces la Internet și cei care nu au acces la Internet; chiar și în țările cu venituri medii, multe persoane nu au acces regulat la Internet. Factorii pot include vârsta, nivelul veniturilor și accesul la Wi-Fi.

'Gayropa' (Гейропа)

Combină "Europa" și "gay" pentru a obține un cuvânt care a ajuns să fie folosit ca o insultă homofobă. Adesea folosit împreună cu ideea falsă că un proiect european misterios urmărește să distrugă familia. Ironic, având în vedere că Petru cel Mare a dezincriminat parțial homosexualitatea în 1716, și din nou în 1922: când homosexualitatea era ilegală în aproape toată Europa de Vest. De asemenea, există cu siguranță homofobi (și minorități de gen persecutate) în Europa de Vest care ar fi surprinși de această caracterizare...

EVITAREA DEZINFORMĂRII BAZATE PE GEN:

REZUMAT

Modului în care misoginia se intersectează cu dezinformarea și extremismul violent în lumea online i-a fost acordată relativ puțină atenție.

SURSA: <https://www.brookings.edu/articles/gendered-disinformation-is-a-national-security-problem/>

Ce este dezinformarea bazată pe gen?

Dezinformarea bazată pe gen se referă la informațiile false generate intenționat, coordonate și cu un scop specific: de exemplu, răspândirea de zvonuri inexacte sau de conținut deepfake despre femeile politiciene pentru a le descuraja să participe la viața publică.

Notă: *Dezinformarea bazată pe gen* este denumită uneori și dezinformare de gen). În acest context, "genul" se referă mai degrabă la definiții sociale, psihologice, culturale, comportamentale decât biologice.

De ce există? Și de ce este important?

Există o serie de motivații și tipuri de dezinformare. Cercetările sugerează că dezinformarea de gen există pentru:

- A descuraja femeile de a intra în politică în general
- A viza anumite persoane în legătură cu probleme specifice, cum ar fi jurnaliștii care denunță neregulile comise de persoane aflate la putere
- A obține sprijinul popular pentru anumite sisteme politice (și a discredita valorile tolerante) prin amplificarea conținutului susceptibil să jignească sau să ridiculizeze minoritățile de gen
- A utiliza subiecte sensibile pentru a diviza și polariza comunitățile

Cum se răspândește dezinformarea?

Toate tipurile de conținut pot fi folosite pentru a crea dezinformare de gen. Au fost folosite istorii false, postări pe Telegram, meme-uri, glume și videoclipuri pe TikTok.

Actorii statali nu generează întotdeauna conținut original și amplifică conținutul fals existent ca parte a strategiei lor, dar uneori creează conținut deepfake destul de sofisticat și chiar știri false.

Cine este responsabil pentru generarea dezinformării bazate pe gen?

Grupurile religioase, politicienii, corporațiile, precum și persoanele și organizațiile care acționează în numele unor state pot genera dezinformare, și oricine care are un cont de socializare o poate disemina: desigur, atât industria principală a frumuseții, cât și ramurile industriei alternative de wellness au fost acuzate de dezinformare, manipulare și minciuni...

Cine este ținta?

Politicienele și jurnalistele sunt ținte speciale ale dezinformării bazate pe gen și oricine se află în atenția publicului poate fi expus hărțuirii și

istoriilor false: vedeta pop Taylor Swift, fosta prim-ministră a Finlandei Sanna Marin și milioane de oameni obișnuiți din comunitate au fost victime. Persoanele care nu se conformează genului și grupurile marginalizate, cum ar fi persoanele LGBTQIA+, sunt adesea ținte speciale.

Este acesta un fenomen nou?

Istoria misoginiei, a discriminării, a istoriilor motivate politic și a miturilor legate de gen datează de mii de ani, dar era social media a facilitat falsificarea și răspândirea istoriilor. Cercetătorii au observat o creștere recentă a dezinformării bazate pe gen distribuite de regimurile autoritare, vizând în special minoritățile aflate în opoziție cu valorile "tradiționale" pe care anumiți lideri pretind că le "apără".

Cum puteți identifica dezinformarea de gen?

Care este sursa? Gândiți-vă la întrebările care încep cu "C" ("w" în eng) pentru a afla dacă istoria este adevărată. Cine a creat inițial meme-ul, clipul, istoria sau imaginea? De unde a apărut? Fiți atenți la paginile care sunt despre Moldova, dar care provin din altă țară.

Fiți atenți la imaginile care au fost etichetate în mod fals.

Clipurile video și audio false (deepfake) pot fi foarte convingătoare: de aceea trebuie să priviți întotdeauna dincolo de clip și să vă gândiți la context.

Gândiți-vă la impactul emoțional al istoriei.

Simțiți furie, indignare, teamă? Dezinformarea este adesea concepută pentru a provoca emoții puternice: oamenii distribuie materiale atunci când sunt furioși și uită să verifice faptele. Există mai multe informații despre verificarea faptelor în [Manualul de dezinformare](#).

Ce puteți face în legătură cu dezinformarea bazată pe gen?

Dezvoltați tehnici excelente de verificare: odată ce puteți identifica cu ușurință dezinformarea, este puțin probabil să o distribuiți.

Denunțați informațiile false, atât prin verificări simple ale faptelor, cât și prin dezmințiri mai ample într-o serie de formate.

Jurnaliștii și comunicatorii pot evita stereotipurile în modul în care relatează istoriile bazate pe gen. Vorbiți cu oamenii din toate părțile. Folosiți un limbaj corect și adecvat și termeni care nu sunt discriminatorii.

Selectați istoriile cu atenție: **având în vedere că dezinformarea bazată pe gen este adesea concepută pentru a diviza și a fi negativă cu privire la grupurile din afară, istoriile dvs. pozitive pot fi o contrabalansare a "narațiunilor cu rol de armă"** (p 25) care sunt uneori folosite ca parte a articolelor de dezinformare pe bază de gen.

Fiți sensibil în comunicarea cu cei care nu au dezvoltat abilități de verificare a faptelor: oamenii buni distribuie uneori informații proaste, fără să vrea. Și chiar dacă informația este falsă, de obicei se bazează pe temeri care sunt reale.

Rămâneți pozitiv(ă)

Dezbaterile pe teme de gen pot deveni uneori nervoase, deoarece conținutul a fost conceput pentru a diviza: adesea, acest lucru este pentru a crea o idee falsă despre valorile tradiționale, sensibile, în comparație cu comploturile aberante pentru a impune valorile alternative "occidentale" sau "europene" oamenilor obișnuiți. Nu uitați că oamenilor nu le place să fie contrașiși.

Rămâneți în siguranță

Persoanele care se pronunță asupra problemelor de gen sunt adesea vizate online, așa că trebuie să învățați noțiuni de bază de securitate digitală pentru a rămâne în siguranță. Riscurile și metodele de combatere a acestora evoluează în mod constant, așa că va trebui să vă actualizați cunoștințele și software-ul.

Pentru mai multe informații despre tehnicile de securitate digitală, vă rugăm să consultați Manualul de reziliență cibernetică al IWPR:

<https://academy.iwpr.net/handbooks-store/cyber-resilience-guidebook>

DEFINIȚII

Astroturfing

În timp ce o mișcare sau o campanie populară se dezvoltă organic și natural datorită utilizatorilor, astroturfing-ul este o tehnică folosită de dezinformatori pentru a imita acest lucru în scopul obținerii de sprijin față de un produs, o ideologie sau o cauză. Trollii ruși au fost prinși înscenând proteste, iar autoritățile chineze au folosit Facebook și X/Twitter pentru acest tip de dezinformare.

Dilema falsă

Cunoscută și ca opțiunea binară falsă, aceasta este o eroare logică în care două noțiuni construite fals sunt puse una contra celeilalte. În timp ce soluționarea conflictului implică căutarea unui numitor comun, dilemele false sunt adesea folosite pentru a crea diviziune între grupuri cu intenția de a promova o anumită ideologie în opoziție cu alta. Cei care răspândesc dezinformare pe bază de gen plasează uneori ceea ce ei numesc „valori de gen tradiționale” contra „ideologiei de gen”, asociind afirmații false sau exagerate pentru ambele grupuri.

Teoria schimbării comportamentului

Explorarea modului în care ne schimbăm opiniile; există modele diferite, dar cele mai multe implică ideea că trecem prin anumite etape de schimbare, de la conștientizarea unei probleme până la realizarea schimbării și, eventual, până la advocacy. Atitudinile, modelele de urmat, apelurile la acțiune și barierele în calea schimbării au cu toate un rol în modul în care ne schimbăm opinia.

RESURSE

Atalanta - [Anti]Social Media, [The benefits and pitfalls of digital for female politicians](#), Martie 2018

Canetta, Tommaso; Panizio, Enzo – [Rights in the time of conspiracies and fake news: disinformation against LGBTQ+ in the EU](#) – European Digital Media Observatory (EDMO), 30 Mai 2023.

Caselli, Irene - [Bullets, threats of rape and disinformation in Italy](#) - Coda Story, 30 August 2019

Di Meco, Lucina - [Monetizing Misogyny, Gendered Disinformation and the Undermining of Women's Rights and Democracy Globally. #ShePersisted](#), Februarie 2023.

Di Meco, Lucina; Wilfore, Kristina - [Gendered disinformation is a national security problem](#) - Brookings Institution, 8 Martie 2021.

Democracy Research Institute (DRI) - [Anti-gender rhetoric and disinformation campaigns related to gender issues in Georgia](#) - Georgia, August 2023.

De Luca, Davide; Lester, Feder J.; Nardelli, Alberto - [This Woman Is Taking On Racism And Sexism In Italy — And Getting Death Threats For It](#). BuzzFeed, 24 Februarie 2018.

Fourel, Zoé - Simmons, Cécile - [How female politicians were targeted with abuse on TikTok and Instagram ahead of the 2022 US midterms](#) - Institute for Strategic Dialogue (ISD), 12 Decembrie 2022

Gilbert, David - [A US-Sanctioned Oligarch Ran Pro-Kremlin Ads on Facebook—Again](#) - Wired, 10 Ianuarie 2024.

International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA) - [Gender disinformation in the context of LGBTI communities](#) – ILGA, 7 Iulie 2023.

Internet Governance Forum - [Exploring the Concept of Gendered Disinformation - Best Practice Forum Gender and Digital Rights \(BPF\) Conference](#) - Decembrie 2021.

Kintsurashvili, Tamar – [Gendered Disinformation 2023](#) – Media development Foundation, Tbilisi, Martie 2023.

Jarkovská, Lucie - [The European Union as a child molester: sex education on pro-Russian websites](#) - Sex Education, 20(2), pp. 138-153. 2020.

Morán Faúndes, José Manuel - [The geopolitics of moral panic: the influence of Argentinian neo-conservatism in the genesis of the discourse of 'gender ideology'](#) - International Sociology - Volume 34, Issue 4, Iulie 2019.

Revenco, Gabriela - [Monitoring report on gender-based disinformation and manipulation \[in Moldova\]](#). Watchdog.MD, Chisinau, Ianuarie 2024.

Whittaker, Francis - [People Are Using 'Nevertheless, She Persisted' To Share Examples Of Badass Women](#) - BuzzFeed, 8 Februarie 2017.

Diverse –

Suntem obișnuiți să ne gândim la impactul negativ al media deepfake și sintetică, dar acesta este un exemplu puternic al modului în care aceasta pot fi folosită ca parte a unei campanii creative. Acest videoclip valorifică popularitatea fotbalului pentru a contesta presupunerile legate de gen:

[Orange rallies support for Les Bleues with digital fakery](#) - Contagious, 25 Iulie 2023.

INSTITUTE FOR
WAR & PEACE REPORTING

iwpr.net

IWPR Moldova

Mediacor,
Alexei Mateevici 60 str.,
MD-2009,
Chişinău

IWPR United Kingdom

48 Gray's Inn Road,
London WC1X 8LT
Tel +44 (0)20 7831 1030

IWPR United States

1156 15th Street NW Suite 505,
Washington, DC 20005
Tel +1 202 393 5641

IWPR Netherlands

Almaatsweg 7,
7856 TJ Benneveld,
Netherlands
iwpr-nl@iwpr.net

© IWPR 2024